

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Ocak 2008, Yıl 11, Sayı:254 Fiyatı:1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

**YAŞASIN ANTI-İMPERİYALİST
BİRLEŞİK-GERNE-HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

2008, emekçilere Sosyal Güvenlik Yasası saldırısı ve asgari ücretteki komik "artış"la geldi

2008 Saldırıyla Geldi!

Mücadeleyle Gececek!

Bu Sayı Neler Var?**Makaleler**

Neler Oluyor Neler.....	3
Anıtı Dikilecek Türkler.....	10
Tarihteki En Kutsal Değerlerimiz.....	11

Köşe Yazıları

Kavgamız.....	4
Sosyalist Gözlem.....	6
Yakın Takip.....	7

Haber-Yorum

Bir İşçi Daha Yaşamını Kaybetti.....	3
Küçük Esnafın Kurtuluşu	
Sosyalizmde.....	4
EKİM Merkezi'nde Dayanışma Yemeği.	5
Kollektif Öğrenci Hareketi'nin	
Yanındayız.....	5
Araba Yakan "Vatanseverler!".....	5
DAÜ-SEN Eylemini Destekliyoruz.....	6
Tayyip Erdoğan Yıl Kapanırken	
"Seslendi!".....	6

Sizden Gelenler

"Devlet Büyüklerinin" Yeni Yıl Mesajları...	7
"HİS Partisi" Kuruldu.....	7
Görüntüde Kalite mi Yoksa Oyun	
Satışı mı?.....	7

Kültür-Sanat

Irgat Yusuf.....	8
Biraz.....	8
Bir Oda Dolusu Baş Sallayan.....	9
Bak Özgürlük.....	9

Bilim Dünyası

2007'de Bilimde Bazı Önemli Keşifler.....	12
---	----

Röportaj

E.K.İ.M Satranç Birimi Projeleri Üzerine.	14
---	----

Klasiklerden

Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları,	
Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği:	
Tezler.....	15

Arka Sayfa

Sadaka Değil, Emegın Hakkı!.....	16
Mücadele Dolu Bir Yıla!.....	16

KSG'den Okuyucuya**2008 Saldırıyla Geldi**

2008, emekçilere Sosyal Güvenlik Yasası saldırısı ve asgari ücretteki komik "artış"la geldi.

Sosyal Güvenlik Yasası, ne yazık ki hiçbir işçi ve emekçiyi

"güvenliğe" almıyor, kendilerini güvencede hissettirmiyor.

Türkiye'de hayata geçen tüm emek düşmanı yasalar, Kıbrıs'ta da yaşam buluyor.

Bunun bir örneği, mezarda emekliliktir.

Ülkemizde yaşam süresi dikkate alındığında, emeklilik yaşının 55'ten 60'a çıkartılması, mezarda emeklilik tanımını hak etmektedir.

Yasaya göre 5400 iş gününü tamamlamayanların emekli olma hakları artık yoktur, ancak 65 yaş çalışarak doldurdukları taktirde, birikmiş yatırımlarını toplu halde alma hakları olacaktır ki bu da, işsizliğin kol gezdiği ülkemizde geç yaşta kamu ya da özel sektörde işe başlayanlar için emekliliğin hayal olması veya ölene kadar çalışmak anlamına gelmektedir.

En tabii haklardan olan mazeret ve hastalık izinleri de artık çalışılan günlerden sayılmayacaktır. Bu haklarını kullananlar, bu günler için ekstra prim ödemek durumundadırlar. Bu da emeğiyle geçinenlere ne hastalık, ne de mazeret kaldıran bir iş yaşamı sunmaktadır.

Çalışan kadınların doğum izinleri ile zoraki "gönüllülük" olan askerlik izinleri de parayla satın alınır hale getirilmiştir.

Sağlık alanına da saldıran yasa, işe yeni başlayan bir emekçinin sigortadan yararlanabilmesi için 120 gün çalışmasını şart koşturmaktadır. Yurtdışında sigortalı bir şekilde tedavi olmanın bedeli ise, 240 gün çalışmaktır. Yani, işe başladıktan ancak 4 ilâ 8 ay arasında hastalanabilirsiniz! Hastalanma "lüksü" de ortadan

kaldırılmıştır. Bunun yanında yasa, primler yatırılmasına rağmen, hastanede alınan bazı hizmetlere de ayrıca ödeme yapma zorunluluğu koymaktadır.

İşçilerin haklarını alma, koşullarını iyileştirme, denetleme gibi pozisyonlarına da saldırı vardır. 10 kişilik Fon Yönetim Kurulu'nun sadece 3'ü işçi tarafının, kalan 4 kişi hükümetin, 3 kişi de işverenin olacaktır. Şimdiye kadarki hiçbir hükümetin işçiden yana tavır almadığı, dahası kendilerini o koltuklara oturtanların sermaye çevreleri olduğu dikkate alındığında, işçinin söz söyleme hakkının bile elinden alındığı görülmektedir.

Böylesi bir yasanın hangi işçi ve emeğiyle geçinen insanı güvenceye aldığı sorgulanmak zorundadır. Tüm bunlara, 2008'le birlikte, 1060 YTL'lik brüt asgari ücret eklenmiştir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun hangi matematiksel hesaplara dayandırıldığı belli olan (patronların daha fazla kâr etmesi) yeni asgari ücretin, emekçilere normal bir yaşam sunmasının olanaklı olmadığı çok açıktır.

2008, bu koşullar altında geldi.

Hükümet, liberal ve Ankara takipçisi politikalarını terketmediği sürece (ki terketmeyecektir) işçi ve emekçilerin beli her geçen gün daha da bükülecektir.

Geçtiğimiz ay, ekonomik koşulları kötü olduğu için ısınma yöntemi olarak mangal yakmayı deneyen genç bir işçi mangaldan çıkan dumandan zehirlenerek yaşamını yitirdi, arkadaşları da son anda hastaneye yetiştirildi.

İşçiye bu yıkım yasasını ve 1060 YTL'lik brüt asgari ücreti dayatanların bunda sorumluluğu yok mudur!?

Neler Oluyor Neler...

SOSYALİZM ŞARTLARINDA PARTİ DEVLET BİRLİĞİ

"Stalin's Letters to Molotov" (Stalin'in Molotov'a Mektupları) adı altında Stalin'in Molotov'a yazdığı bazı mektuplar yayınlandı.

Kitabın 217'nci sayfasındaki 22 Eylül 1930 tarihli 68'inci mektubundan bir parçası şöyle:

"Viacheslav,

1. Hükümetin en üst kademeleri sorunu, bence gelecek sonbahara kadar çözülmeli. Bu aynı zamanda genel olarak önderlik sorununa da bir çözüm sunacak, çünkü parti ve sovyet otoriteleri içi içe geçmiştir ve birbirlerinden ayrılamazlar. Bu konudaki görüşlerim şunlardır:

a) Rykov ve Shimidt'in işlerine son verilmeli ve onların tüm bürokratik ve sekreterlik görevlilerinin de işlerine son veilmeli.

b) Komiserler Konseyi (Bakanlar Kurulu. Bn.) ve Emeği Savunma Konseyi başkanlığını Rykovdan, sen devralmalısın. Bu zorunlu. Başka türlü parti ve sovyet önderliği arasında bir kopma ortaya çıkacak. Yukarıdaki tür bir yapılanmayla parti ve sovyet önderleri arasında tam bir birliğe sahip olacağız, ve bu kaçınılmaz olarak gücümüzü ikiye katlar."

Tüm bunların komünizmi inşa etmek isteyen komünistler açısından gayet kolay anlaşılır önermeler olması gereklidir. Sınıfın ve ülkenin önderi olan Parti siyasetleri formüle etmekle, fikrinsel olarak yönlendirmekle kısıtlı kalamaz. O, bu siyasetleri uygulamak için vardır. İktidar şartlarında siyasetleri uygulamanın en güçlü aracı devletin tüm kurumlarını yürütmekte olan yerel ve merkezi hükümettir. O halde komünistlerin bu kurumlarla parti arasında en sıkı birliği kurması, bu kurumlarda komünistlerin hakim olması gereklidir. Bu kurumlarda elde edilen hegemonya, her geçen gün daha çok komünistlerin doğrudan faaliyet alanı haline gelmelidir.

Açıktır ki, komünizme varılacak ve devlet (ve dolayısıyla hükümet) yok olursa tüm kurumların tümünden komünistlerce yürütülmesi sonucu, komünistlerin devlet kurumlarında tam ve doğrudan hakimiyeti sonucu elde edilmelidir. Devletin sönmesi ile partinin sönmesi bir ve aynı süreçtir. Parti hükümetleşir, devletleşir, hükümet ve devlet partileşir. Devlet ve parti böylece söneler. Yani güçlenerek, en güçlü anları olarak doğrudan demokrasiyi elde ederek söneler. Parti sönmeden devlet, devlet sönmeden de parti sönmez. Her ikisi de doğrudan demokrasiyle güçlenmelerinin en üst aşamasına varırlar ve sönmeye başlarlar. İşin aslında parti iktidarı aldığı andan itibaren doğru siyasetler formüle ettiği ve uyguladığı oranda parti ve devletin sönme dönemi başlamıştır. Parti ve devletin güçlendirilmesi parti ve devletin bir an önce sönmesi sonucunu elde etmek için yürütülen faaliyetlerdir. Gelgelelim doğrudan demokrasiye kadarki dönemde devleti yürütme faaliyeti kaçınılmaz olarak işte partide, her geçen gün daha çok sayıda olarak yerel ve merkezi hükümetlerde ve tüm devlet kurumlarında yer alan komünistler üzerinden elde edilir. Halbuki parti, hükümet ve devletin

sönmesinin garantisini olarak her bir vatandaşın devleti yönlendirme ve yürütme faaliyetinde aktif olarak yer alması, yani doğrudan demokrasinin elde edilmesi gereklidir. Bu tabii ki aynı zamanda tüm vatandaşların komünizmi kavraması ve yaşaması anlamına gelmektedir.

Bazıları komünizmin inşası döneminde parti ve devlet arasına Çin seddi çekmek isterler. Parti bir yanda önder ve hegoman, hükümet ve devlet öbür yanda demokrat. Biri diğerinden ayrı olmalı. Ayrı kalmalı. Böyle olmazsa demokrasi olmaz.

Bunlar, proletaryanın gerçek ve yaygın demokrasisi, güçlerin birliği fikrinden hareket eden proleter demokrasiden değil de burjuvazinin formal ve kısıtlı demokratizminden, güçlerin ayrımı fikrinden hareket eden burjuva demokrasiden etkilenmiş, ve son tahlilde Troçkizmin karşı devrimci teorilerinin esiri olan yoldaşlardır.

Bunlar komünizmin inşasını imkansız kılan, komünistleri güçlendiren değil zayıflatan, komünistleri zafere değil yenilgiye götüren fikirler savunmaktadırlar. Onların bugünkü siyasette bilgisayar teknolojisi üzerinden doğrudan demokrasi fikrinin ileri sürülmesi ve savunulmasına karşı çıkışlarının ardında yatan temel siyasi fikir de bu yanlış fikirdir.

Komünizmin inşası sadece siyasi olarak değil, aynı zamanda ekonomik olarak da en yüksek teknolojinin uygulanmasıyla el ele giden en yoğun merkezileşmeyi talep etmektedir. Ancak bu şekilde bolluğa, ancak bu şekilde tüm vatandaşların aktif siyasi birer siyasetçi olarak ülkeyi yönetmesine, böylece komünistlerin ve partilerinin ayrı bir güç olmasına son verilmesi sonucuna, yani doğrudan demokrasiye, ülkenin bilgisayarlaştırılmasına ulaşabiliriz.

İşte Stalin'in bu mektubunda parti ve devletin iç içeliği, birliği sorunu kesin bir şekilde formüle edilmiştir.

Bir İşçi Daha Yaşamını Kaybetti

2008, bir işçinin yaşamını yitirdiği haberiyle geldi. Mağusa'da yaşayan 21 yaşındaki genç işçi Aziz Songur, arkadaşlarıyla birlikte kaldığı hanede ısınmak için mangal yaktı. Mangaldan çıkan karbonmonoksit gazından Songur ve iki arkadaşı zehirlendi. Aziz Songur, zehirlenme sonucu kurtarılamayarak yaşamını yitiren, iki arkadaşı da hastaneye kaldırılarak tedavi altına alındı. İşçi ve emekçilere kış ortasında mangalla ısınan bir yaşamı reva gören rejimin bu ölümden sorumluluğu vardır. Tıpkı uygun ve güvenli çalışma koşullarını fazla para gitmesin diye sağlamadığı için inşaattan düşüp ölen, makinalara elini kolunu kaptıran işçilerde olduğu gibi. Tıpkı, komik bir asgari ücretle yaşamaya mahkum edilen işçilerin sağlıksız koşullarda yaşamaktan, beslenmekten dolayı onulmaz

hastalıklara yakalanmasında olduğu gibi. Kınıyoruz...

KINIYORUZ!

Mağusa'da bir işçi daha yaşamını yitirdi.

Henüz 21 yaşındaydı Aziz Songur.

Ocak ayının soğuşundan korunmak için mangal yakmışlardı.

Ve çıkan karbonmonoksit gazından zehirlenerek genç yaşta yaşama veda etti, iki arkadaşı da hastanelik oldu.

Bu durumda suçlu kimdir diye soruyoruz!

Mangalla ısındığı için yaşamını yitiren genç işçi mi, Yoksa insanları verdikleri asgari ücretlerle bu soğukta mangalla ısınmak zorunda bırakan patronlar ve onların düzeni mi?!

Emekçileri, kendine bir soba alamayacak duruma getirenler, elektrikle ısınmanın ateş pahası

olduğu bir ülke yaratırlar, merkezi ısıtmalı işçi lojmanları yerine işçileri barakalara, yarım inşaatlara ve gettolara tıkıp, onlara böyle bir "sonu" reva görenler asıl suçlulardır!

Bu ölümün sorumlusu ne "cehalettir", ne de "tedbirsizlik"!

Kimse çıkıp, "Mangalla ısınılır mı, her şeyin başı eğitim" demesin!

İnsanın başka çıkarı kalmadıysa mangalla da ısınır!

Mühim olan, insanları mangallarla ısınmaya, ya da donarak hasta olmaya sevk edenlerin düzeninin artık devam etmemesidir!

Bu ölümün sorumlusu, insanların sıcak bir eve bile ulaşmasını engelleyenler, kâr peşinde koşan patronlar ve onların devletidir!

Kınıyoruz, lanetliyoruz!

Aziz Songur'un ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

SOSYALİZM

GARANTİLİ:

Kapitalizmin sebep olduğu toplum üstündeki kir ve pisliği çıkarır.

Sömürüyü

İrkçiliği

Rüşveti

İnsan haklarına

saldırısı

Ve daha daha

neleri!

BİR TEMASTA

SİLER.

%100 Marksizm Leninizm ihtiva eder.

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Sendikal Mücadelenin Önemi

Ülkemizde özellikle kuzey yarısında işçi sınıfı sendikal mücadelesinin zayıflığı bilinen bir olgu.

Geçmişte Sanayi Holding döneminde belli bir gelişme gösteren özel sektörde çalışan işçilerin sendikalaşması olgusu, daha sonraları Sanayi Holding'in kapanması ve ülkeye kaçak işçi sorununun taşınması ile büyük bir gerileme yaşadı.

Geçmişte özel sektörde belli bir örgütlülük sağlayan sendikalar giderek küçüldü ve etkisizleşti.

Bugün ülkemizin kuzey yarısında sendikal mücadele denildiğinde memur sendikaları öne çıkmakta.

Özel sektörde çalışanlar ise çok büyük oranda sendikasız olarak işlemektedirler.

Özel sektörde çalışan işçilerin sendikalaşmasının önündeki en önemli sorunlar kaçak olarak çalışan yabancı işçilerin sendikalaşma hakkının olmaması, sendikalaşma hakkına sahip olan yerli ya da çalışma izanlı yabancı işçilerin ise iş güvenliklerinin olmamasıdır.

Son yıllarda büyük bir şaşâ ile kaçak işçiliğin önüne geçildiği propagandalarının yapılmasına rağmen henüz sendikalaşma konusunda en ufak bir ilerleme sağlanabilmiş değildir.

Ülkemizin kuzey yarısında iktidarda olduklarını söyleyenler, hem de emekçilerin partisi olduklarını iddia edenler işçilerin örgütlenmesi ve sendikal mücadele vermesi konusunda herhangi bir adım atmış değildirler.

Zaman zaman bazı iş yerlerinde sendikalaşmaya giden işçilerin işveren tarafından işten atılması sonucunda açıklama yapma ihtiyacı hisseden CTP'li Çalışma Bakanı Sonay Adem, işçilerin yanında olduğunu ve korkusuz olarak

sendikalaşmaları gerektiğini dile getirmektedir.

Fakat bu duruşu sadece söylemde kalmakta ve iş uygulamaya gelince çark etmektedir.

İşçiler bakanın açıklamalarına rağmen işten atılmaya ve sendikalaşmalarının önü kesilmeye devam edilmektedir.

Bu işyerleri basında dahi açıklanmasına ve herkes tarafından bilinmesine rağmen bakanımız söz konusu işyerlerine karşı en ufak bir yaptırım dahi uygulamamaktadır.

Son dönemde Balkan London ve Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi'nde yaşananlar buna verilebilecek en bilindik örneklerdir.

Tüm bunlar ortadayken sendikal mücadele verme konusunda söylenebilecek ve dahası yapılması gerekenler nelerdir?

İçerisinde yaşadığımız sosyo-ekonomik sistem sermayenin iktidarına dayalı, sermaye sahibi küçük bir grubun kurduğu işletmelerde çalıştırdığı işçiler üzerinde art-değer sömürsü yaparak zenginleştiği bir sistem olduğu sürece işçiler ile sermaye arasındaki çelişkiler azalmak ya da ortadan kalkmak bir yana giderek daha da keskinleşmek durumundadır.

Bu olgu kapitalist sistemin temel özelliğidir.

Bu bağlamda işçi sınıfının sorunlarının giderek artması ve yaşadığı sorunlara çözüm üretebilmek için mücadele verilmesi bir zorunluluktur.

Bu mücadele ekonomik alanda sendikalarla verilir.

Fakat mücadelenin sadece ekonomik kazanım elde etmekle sınırlı kalması yeterli bir mücadele değildir.

Çünkü sermaye sınıfı iktidarda olduğu müddetçe her fırsatta işçi sınıfı üzerindeki sömürsünü artırmanın yollarını aramaktadır ve bunu durdurmanın ve dahası sona erdirmenin tek yolu sermaye sınıfını iktidardan almak ve işçi sınıfı iktidarını kurmaktır.

Bu ise sendikalarla verilen ekonomik mücadele yanında işçi sınıfı partisi ile verilen siyasi

mücadele gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır.

Eğer ülkemizdeki sermaye kesimleri ve onların bağımlısı hükümet işçi sınıfının sendikal mücadele vermesinin önünü kesmeye çalışıyorsa, ki bu sermaye kesimleri açısından bir gerekliliktir, işçi sınıfı bu tehlikeleri göz önünde bulundurarak hareket etmelidir.

Bunun anlamı sermaye sınıfının işten atma, hatta sınır dışı etme gibi tehditlerinin bilincinde olarak bu tehditleri bertaraf edebilecek güce erişene kadar temkinli hareket edilmesi gerektirir.

İşçiler kendilerine ihanet etmeyecek olan işçi sendikalarında örgütlenmeli ve gerekirse bunu gizli bir şekilde yapmalıdırlar.

Çalışma izni ile ülkeye gelip belli bir dönem çalışan ve ülkesine geri dönen özellikle Türkiyeli işçiler de sendikal mücadelenin önemini kavramak durumundadırlar.

Bu işçiler belki bu ülkede kısa bir dönem çalışıp kendi ülkelerine dönmeyi düşünmektedirler, fakat bu ülkede kaldıkları ve işledikleri sürede haklarına sahip çıkmalı ve kendi ülkelerine döndüklerinde de bu mücadeleyi oradaki sendikalar ile sürdürmelidirler.

Ülkemizde en büyük sömürü yabancı işçiler üzerinde yoğunlaşmaktadır.

Çünkü en örgütsüz olan kesim bu kesimdir ve bu örgütsüzlük güçsüzlüğü getirmekte, sermaye sınıfına daha korkusuz saldırı yapma olanağı tanımaktadır.

Yerli ya da yabancı tüm işçiler örgütlülüğün onların en büyük güçleri olduğunu ve ancak bu sayede üzerlerindeki sömürüyü azaltabileceklerinin farkına varmalıdırlar.

İşçiler bu gücü kullanın, örgütlenin ve haklarınızı artırarak koruyun!

Küçük Esnafın Kurtuluşu Sosyalizmedir!

Kıbrıs'ın kuzeyinde hükümet eliyle büyük marketlerin neredeyse her sokak başına açılıyor oluşu, küçük esnafı iflas noktasına getirdi. Büyük marketler ve alışveriş merkezleriyle rekabete dayanamayan esnaf, çareyi eylem yapmakta buldu. Büyük marketlerin belli günlerde kapalı olması, her köşe başına büyük alışveriş merkezlerinin açılmaması gibi taleplerle yola çıkan Esnaf ve Zanaatkarlar Derneği, gerçeğeştirdikleri eylemlerle "tekelleşmeye karşı olduklarını" da iddia ettiler ve düzeniçi çözümlerin hayata geçirilmesi halinde küçük esnafın da sorunlarının çözümlenebileceğini öne sürdüler. Ancak, kapitalist bir ekonomik sistemde büyük işletmelerin gelişmesi, kurulması ve kendisinden küçük olan kapitalist işletmeleri yok ederek önünü açması kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu noktayı dikkate almadan yapılan tüm çözüm önerileri de havada, derde derman olmayacak türdedir. Kıbrıs Sosyalist Partisi, konuyla ilgili yayınladığı basın bildirisinde yaşananları değerlendirdi ve kendi çözüm yolunu açıkladı. Aynen yayınlıyoruz.

Küçük Esnafın Kurtuluşu Sosyalizmedir!

Kuzey Kıbrıs'taki kapitalist ekonominin doğal gelişme seyri nedeniyle birçok kesim tepkilerini artırmaktadır. Bunlardan bir tanesi de, küçük işletme sahipleridir. Küçük esnaf, geçtiğimiz gün yaptığı protesto eylemiyle süpermarketlerin Lefkoşa'nın birçok bölgesine açılma girişimine karşı olduğunu ve bunun, kendilerini iflasa götüreceğini belirtti.

Küçük dükkan sahipleri, bu tespitlerinde sonuna kadar haklıdırlar. Kapitalist ekonominin başat kurallarından birisi de, büyük balığın küçük balığı yutması, büyük işletmenin küçük işletmeyi piyasadan silmesi, ileri teknolojinin geri teknolojiyi yok etmesidir. Küçük esnafın sorunu da tam bu noktadadır.

Ancak bu sorun ne reforme edilebilecek bir sorun değildir. Bu sorun, kapitalizm sınıfları içerisinde çözümlenemez. Yaşananlar, doğal bir süreçten başka bir şey değildir. Ülkedeki sermaye birikimi ve dolayısıyla kapitalist ekonomi, tekelleri oluşturmak zorundadır. CTP'nin "hızla geliyoruz, ekonomimiz büyüyor" nutuklarından kasıt da zaten büyük patronların

büyüyor oluşudur. Ekonominin gelişimi ve büyümesi, büyük patronların cebine daha fazla para girmesiyle doğru orantılıdır. Başta da belirttiğimiz gibi, bu sürecin önüne geçilmesi mümkün değildir. Küçük esnaf ne kadar uğraşırsa uğraşırsa, kapitalist sistemin yasaları çalışacaktır. Sermayenin yoğunlaşması ve tekellerin oluşması yasası çalışacak, tekeller oluşacaktır. Kuzey Kıbrıs bu süreçten bir nebze korunuyorsa bunun nedeni Türk işgalinin verdiği tanınmamışlıktır. Yoksa Güney Kıbrıs'ta olduğu gibi büyük uluslararası mağaza tekelleri de kuzey Kıbrıs'a gelecektir.

Yok olma tehlikesi sadece küçük esnafın marketleri ve bakkaliyeleri için sözkonusu değildir. Türkiye'nin büyük sermayeleri giderek kuzey Kıbrıs pazarına daha da çok el atacaktırlar. Yani tehdit altında olan sadece kuzey Kıbrıs'ın küçük esnafı değil, daha büyük sermayedarlardır da.

Dayanıklı olanın yaşaması, dayanamayanların temizlenip gitmesi kapitalizmin dünyayı yönetim biçimidir. Bu yöntemin orman kanunlarından hiçbir farkı

yoktur.

Kapitalist ekonominin kaçınılmaz sonucu olarak büyük balık, küçük balığı yutacaktır.

Bunun önüne geçmek, buna karşı durmak için "çözüm önerileri" ileri sürmek kelimenin tam anlamıyla abesle iştigaldir.

Dolayısıyla gittikçe yoksullaşmak ve belki de işçileşmek zorunda olan küçük esnafın önünde duran tek bir yol vardır. Bu yol da, emperyalist kapitalizmin hışmına uğrayan ve daha da uğramak durumunda olan küçük esnafın anti-emperyalist birleşik cepheye katılmasından geçer. Küçük esnaf bilmelidir ki, işyerlerinin kapanmasına, iflaslarına ve piyasadan silinmelerine neden olan şey, emperyalist kapitalizmin ta kendisidir. Çelişkisi bu noktadadır. Kapitalizm var olduğu sürece, tekelleşmenin önüne geçilemez!

Şu nokta da unutulmamalıdır ki, kapitalizm devam ettiği sürece bu ekonomik kaos devam edecektir. Tüm halkın kurtuluşu, kapitalist ilişkilerin hiçbir şekilde yaşam alanı bulamadığı, tamamen tasfiye edildiği ve herkesin yeteneği kadar çalışıp ihtiyacı kadarını aldığı komünizmle mümkündür!

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Yarınlara Umutla Bakıyoruz

2008 yılı ile birlikte artık 21. yüzyılın derinliklerine doğru iyice yol almaya başladık.

Dünyamız ilk çağlardan 19.yy ortalarına kadar önemli gelişmelere tanık olmasına rağmen insan yaşamı açısından 20 yıl öncesine kadar insanın yaşam biçimi, alışkanlıkları, gelenek ve görenekleri 200 yıl öncesinden pek farklı değildi.

1917 Ekim Devrimi sosyalist bir ülke yarattı; SSCB.

SSCB bir yandan etrafındaki emperyalist kuşatmaya karşı kendini savunmak, bir yandan da insan yaşamını kolaylaştırmak, insanlığı özgürleştirmek için giriştiği mücadelede kısa zamanda batı medeniyetini ve teknolojisini geride bırakmıştı.

Bilgisayar teknolojisi SSCB'nin yaratıcı girişimleri sayesinde gelişti.

Bunu gerisine düşmemek gayreti ile batı da bu çizgiyi takip etmek zorunda kaldı.

SSCB'nin 1991 yılında yıkılmasına rağmen sosyalizmi inşa mücadelesinin yarattığı bu ivme sürdü.

Kuşkusuz emperyalizm teknolojiyi tüm insanlığın yararına kullanmak yerine, maksimum kâr temini ve gereksiz lüks tüketimi teşvik etmek için kullanıyor.

Gelişen teknoloji tüm insanlığın temel ihtiyaçlarını

gidermeye yetecek elzem ihtiyaç maddelerini rahatlıkla üretebilecek kapasitededir. Buna rağmen dünyanın birçok bölgesinde her yıl milyonlarca insan açlıktan, soğuktan, tedavisi bilinen basit salgın hastalıklardan ölmektedir.

Milyarlarca insan yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır.

İnsanlar birbirlerine karşı sevgi beslemek, kardeşçe işbirliği ve dayanışma yerine, şoven ve ırkçı düşmanlıklar temelinde birbirlerini öldürmekte, haksız savaşlarda telef olmaktadır.

Çok yakın bir gelecekte, belki de sadece bir iki yıl içinde uçaklar, atmosferin üst sınırından yani yaklaşık 30 bin metreden uçmaya başlayacaklar. Bu teknoloji halen mevcuttur. Ama havacılık tekellerinin kâr hırsı uğruna henüz devreye konmamıştır.

Bu yükseklikten uçuş sayesinde, örneğin İstanbul New York yolculuğu 11 saatten 1 saate düşecektir.

Yüksek ulaşım ve iletişim teknolojisi dünyayı olabildiğince küçültmüş, insanlar arasındaki sınırları sanal olarak kaldırmış durumdadır.

20 yıl sonrasının dünyasını şimdiden hayal etmek çok zor hale gelmiştir. Çünkü çok hızlı bir değişim yaşamaktayız.

Buna rağmen geleceğin dünyasının nasıl şekillenmekte olduğunu ana hatları ile kavrayabiliriz.

Bu dünya, bilgisayar ağları ile donanmış, üretimden eğitime herşeyin planlanabileceği, ürünün bol, açlık ve sefaletin olmayacağı bir dünya olacaktır.

Bugünün tüm kan, gözyaşı ve sıkıntılarına rağmen geleceğin tablosu budur.

Kuşkusuz bu tabloya sadece teknoloji ve bilgisayarlarla ulaşamayız. Buna ulaşabilmemiz için istek ve irade şarttır. Böyle bir istek ve irade kapitalist, emperyalist sermayedarlarda yoktur. Onlar kendi para hırsları uğruna dünyayı açlık, yoksulluk ve sefaletle mahkum etmeyi tercih etmektedirler.

Yukarıdaki tabloyu yaratacak olan ressam, işçi sınıfı ve emekçiler olacaktır.

Bu tablo gökten inmeyecektir. Bu tabloyu bizler yaratacağız.

Bu tablonun gerçekleşmesi için ülkemizde ve dünyada işçilerin güçlerini birleştirerek emperyalizmi alaşağı etmeleri ve gelişen teknolojiyi insanlığın hizmetine sunmaları gereklidir.

Bu olanaksız değildir. Tamamıyla mümkündür.

Sosyalist, komünist bir dünya, insanların layık oldukları şekilde yaşayabilecekleri bir dünya mümkündür. Ama bu kendi başına gerçekleşemez. Bu yalnızca bizlerin mücadelesi ile elde edilebilir.

Yeni bir yıla bu düşünceler içinde girerken, umutlarımızı mücadelemizle somutlaştırmamız gerektiğine dikkat çekmek istedim.

“Enseyi karartmayın” demek yetmez.

Umutlarımıza ulaşmak için, çocuklarımızı, torunlarımızı ulaştırmak için emperyalizmi yıkmak, sosyalist ve komünist bir dünya düzeninin kurulması mücadelesine sen de katıl. Katıl ki; emperyalizmi sökmeye kararlı olan bileklerimiz seninle daha da çelikleşsin.

Hepinize başarılı mücadelelerle dolu bir yeni yıl diliyorum.

EKİM Merkezi'nde Dayanışma Yemeği

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi'nde üye ve sempatanların katılımıyla bir dayanışma yemeği düzenlendi. 30'a yakın kişinin katıldığı yemek, oldukça neşeli ve coşkulu geçti. Bağlama eşliğinde söylenen türkü ve marşlarla ilerleyen gece, okunan şiirler ve dostluk ortamı içerisinde son buldu. EKİM'lilerin bir araya gelerek,

bir anlamda da yeni yılı kutladıkları gece, hem birbiriyle görüşemeyen arkadaşların hasret gidermesi, hem de yeni arkadaşlarla tanışılıp keyifli saatler geçirilmesi anlamında yararlı oldu.

Kollektif Öğrenci Hareketinin Yanındayız!

DAÜ'de örgütlü Kollektif Öğrenci Hareketi üyesi öğrencilere, okulda eylem yaptıkları gerekçesiyle okul yönetimince geçtiğimiz ay soruşturma başlatılmıştı. Demokratik, bilimsel ve özerk üniversite haklı talepleriyle yola çıkan Kollektif Öğrenci Hareketi'ne karşı girişilen bu yıldırma operasyonu, gelen tepkiler nedeniyle geri adım atmak zorunda kaldı ve öğrencilere açılan soruşturmalar geri çekildi. Örgütlü, bilinçli ve duyarlı bir toplum olunması halinde demokrat, ilerici kesimlere karşı girişilen saldırıların göğüslenebileceğinin güzel bir örneği olan soruşturmaların geri çekilmesi, bir anlamda da demokratik bir zaferdir. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi de, soruşturmanın gündeme gelmesiyle birlikte bir basın açıklaması yapmış, olayı değerlendirerek soruşturmayı kınadığını belirtmişti. KSP Gençlik Birimi'nin bildirisini aynen yayınıyoruz.

Kollektif Öğrenci Hareketinin Yanındayız!

DAÜ'de örgütlü Kollektif Öğrenci

Hareketi üyelerine, yönetim tarafından eylem yaptıkları gerekçesiyle soruşturma açılmasını şiddetle protesto ediyoruz.

KSP Gençlik Birimi, öğrencilerin akademik ve demokratik haklarının takipçisi olarak eylem de dahil olmak üzere çeşitli mücadele araçlarını kullanmalarının ve daha iyi, özerk, demokratik ve bilimsel bir üniversite elde etmek için çalışmalarının soruşturmalar ile engellenmesini kabul etmemektedir.

Demokrasiden dem vuran CTP hükümetinin buna karşı tavır koymamış ve sürece müdahil olmamış olması da, bu anti-demokratik saldırı kampanyasına ortak olması anlamına gelmektedir.

KSP Gençlik Birimi, haklı taleplerle yola çıkan ve mücadele yürüten Kollektif Öğrenci Hareketi'nin arkasındadır!

Düşünen, sorgulayan ve mücadele eden gençlik susturamaz!

Araba Yakan “Vatanseverler!”

Bildiğimiz gibi son dönemde moda olan bir “vatanseverlik” türü ülkemizde göze çarpmaktadır...

Bu yoğun ilgi gören “vatanseverlik” modasının adı “ateşli araba yapmak ve alev yaratmak!”

Evet!

Kuzeydeki KT plakalı arabaları güneydeki Rum “vatanseverler” ateşlerken, şimdi de KR plakalı araçları kuzeydeki “vatanseverler” alevlendirmeye başladı...

Tabii bu gibi olaylarla karşılaşmak ülkemizde artık günlük bir hale geldi...

Elimizde bir günlük gazeteyi aldığımız zaman bu gibi haberleri okumaya başladığımızda şaşırıyor ve sanki günlük bir olaymış gibi değerlendiriyoruz. Mesela petrol ürünleri fiyatlarının artması gibi ya da işçinin, memurun veya küçük esnafın haklarının birçok yerde yenilmesi gibi, kültür-sanat haberlerinin azalması gibi gayet günlük haberler artık bu gibi ilginç vukuat olayları...

Ve emin olmalıyız ki bu gibi olaylar, kesinlikle daha genç olan, hata yapmaya meyilli, veya kimbilir belki de özel olarak eğitilmiş bir veya birkaç kişi tarafından örgütlü ve ustaca tezgahlanıyor...

Peki ya azmettirenler?

Ya işin geri planında bu gibi olayların sebep olmasında rol oynayan o “halkını ve vatanını seven” burjuva siyasetçilere ne demeli?

İngilizlerin ve Amerika'nın böl yönet politikaları dünyaca bilindir...

Bizde de zaten senelerdir uygulanan böyle bir politika var...

Bölünmüş adamızda yaşadığımız “günlük olaylar...”

Talat, Denktaş ve bunlar gibiler çıkıp kuzeyde çeşitli milliyetçi, şoven söylemler kullanırken, öbür taraftan da Papadopoulos, Hristofyas gibi liderler

gene aynı şekilde şoven söylemlerini kullanmaktan vazgeçmiyorlar...

Ha tabii arada “barışçıl” söylemleri kullanıp umut verme konusunda da ustalar...

Hani işlerine nasıl geliyorsa misali...

İşte bu gibi olayların sonucu olarak da iki kesimin dış destekli “vatansever!” kesimleri bu yukarıda söylediğimiz burjuva önderlerden moral ve siyasi kuvveti alıp, arabaları yakıp hem halklar arasında milliyetçiliği körüklüyorlar hem de akıllarınca birbirlerinden intikam alıyorlar...

Ne kadar hoş bir görüntü ve gidişat değil mi?

Yalnız sanki bu gidişatin sonu hazin olacak gibi geliyor bize...

Sanki amaçlanan bölünmüşlüğü, daha doğrusu “kalcılaştırılan” bölünmüşlüğü daha da kalcılaştırıldığı ve şimdi de üzerine bu gibi olayların körüklendiği gibi bir görüş ortaya çıkıyor bizde...

Haksız mıyız sizce?

Kimin cezalandırılması lazım?

Peki bu gibi olaylardan kim zarar görüyor? Bu gibi olaylardan hangi kesimler, hangi ideolojiler fayda sağlıyor sizce?

Bazı gerçekleri görerek hareket etmeliyiz ey ülkemizin emekçi insanları...

Yoksa araba yakmaları, otobüs yakmaları, ev yakmaları yarın öbür gün daha farklı olayların da bunların arkasından geleceğini “bir bir daha iki eder”i bildiğimiz gibi bilmeliyiz...

Her türlü gerici unsura karşı gözümüzü dört açmalı ve demokratik, ilerici, devrimci kurumlarla el ele vermeli, bu gibi olaylara ve bunların kafa yapılarına karşı örgütlenmeliyiz...

Başka yolumuz yoktur...

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

BOZDUR BOZDUR HARCA

Bu memlekette kime güvenmek gerekli artık bilemiyoruz.

Kendine "sol" hatta "sosyalist" diyenler liberal, Bağımsızlıkçı, özgürlükçü diyenler emperyalistperver,

Anti-Amerikancı diyenler faşist,

İşçi hak ve özgürlüklerinin savunucusu olduğunu iddia edenler patronsever...

Hiç kızmayın, çünkü gerçekler böyle...

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nda, Kıbrıs gibi dünyanın en pahalı memleketlerinden birinde emeğiyle geçinenlerin haklarını savunmakla görevli işçi sendikası 1060 YTL'ye "fit oluyorsa", bu bile insanın kendinden geçmesi, çıldırması için bir sebeptir.

Bu memlekette arsız, yüzsüz çoktur.

Kıyındaki dona kadar bin küsur Euro'luk markalarla süslü Sanayi Odası üyelerinin bile "ekonomik sorunlardan" dolayı eylem yaptığı, sokaklara dökülüp hak-hukuk talep ettiği bir ülkedir burası.

Parasının pulunun hesabını bile bilmeyen, işçinin ancak turizm kataloglarında görebileceği yerleri her tatilde arşınlayan, özel partilerinde birkaç işçinin bir aylık maaşlarını yemeğe verebilen, kumar masalarında bir işçinin yedi ceddini doyuracak parayı

"kaybeden"ler bile asgari ücreti yüksek buluyorlar.

Çalışma Bakanlığı'na asgari ücreti tespit toplantılarında baskı yapmak adına eylem bile koyabiliyorlar.

Bizim patron takımı da militan kardeşim!

Adamların damarına basmayın sallayiverir molotofu kafanızın üstüne!

Kolay mı 1200 veya 1500 YTL asgari ücreti suratına bakmayacağın çulsuz işçiye vermek?

Baksanıza, adamlar mevcut asgari ücreti bile fazla buluyorlar.

Dolar düşmüş de, bu koşulda eski asgari ücret yüksek kalıyormuş da, düşürülmesi gerekiymiş de falan filan...

Adama demezler mi bu memlekette temel tüketim maddeleri bile Euro'ya, Sterlin'e göre belirleniyor?

Bu utanmazlar sürüsü yarın asgari ücreti düşürmek için "Japon Yeni feci düşüşte, Pakistan borsası da düştü, Mars'ta da su bulundu, bizim hanımda da çok et yemekten gut hastalığı çıktı" diye bahaneler üretirlerse şaşırmayın.

Asgari ücreti "normal" bir seviyeye çekmekle görevli işçi sendikası o toplantıda ne yaptı onu da çok merak ediyorum.

İşveren Sendikası temsilcisi "höt" deyince işçi sendikası "brüt 1060" mı dedi?

Nasıl savunacak kendisini?

1060 YTL sefalet ücretini nasıl savunacak?

"Ancak bunda uzlaşabildik, ya 56 YTL'ye düşürselerdi? O zaman işçinin hali nice olurdu?" mu

diyecekler?

"Kötünün iyisini seçtik" diyorlarsa, kötü nedir, iyi nedir, "fit olduğunuz" neye yarar diye sormak gerekir.,

Çalışma Bakanlığı da orta yolu çok iyi buldu doğrusu...

Sonay Adem, "mevcut asgari ücret kesinlikle yeterli değildir, artış gereklidir" derken, galiba 60 YTL'lik artıştan bahsediyordu.

60 YTL nelere yetmez?!

Harca harca bitmez.

İnsanın hayatını değiştirir, ufkunu geliştirir, sevinç duygularını tepişirir.

Ya bu 60 YTL'lik zam olmasaydı nice olurdu işçinin hali?

Haydi yine iyisiniz ahali...

Koyun cebinize fazladan 60 YTL'yi,

Geleceğinize dair şahane planlar kurun,

Apartmentlar yaptırın kendinize, dikin evleri!

Sizin neyiniz eksik!

Fazlanız var fazlanız!

60 YTL fazlanız var artık!

Boz durup boz durup harcayınız!

Not: KSP, Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun bulunduğu sırada toplantının yapıldığı binanın önünde eylemdeydi. Güzel bir eylem oldu. Yerinde ve zamanındaydı. Ancak asgari ücretin insanca yaşam seviyesine çıkartılmasında çok etkin olmadı. Partide destek ve güç verildikçe, eylemleri de daha etkin olabilecek, işçi ve emekçilerin hak arama mücadelelerinde daha fazla mevzi kazanılabilecektir.

DAÜ-SEN, geçtiğimiz ay DAÜ emekçilerinin ekonomik ve demokratik haklarının kazanımı için yasaklanan bir grev ve Meclis önünde eylem gerçekleştirdi. KSP'nin konuyla ilgili bildirisini aynen yayınlıyoruz

DAÜ-SEN Eylemini Destekliyoruz!

DAÜ-SEN, özerk, demokratik ve bilimsel bir üniversite talebiyle yine Meclis önündeydi. Sendika üyeleri, haklı taleplerini bir kez daha yüksek sesle dile

getirdiler. Bir kısım hükümet yanlısı medya tarafından sulandırılmaya çalışılan ve kamuoyunun yanlış bilgilendirilmesine dönük faaliyetlere de bir nevi meydan okuma anlamına gelen DAÜ-SEN'in eylemini yerinde, haklı ve desteklenmesi şart bir eylem olarak görüyoruz!

DAÜ-SEN, 12 Eylül rejiminin Kıbrıs'a yansıması olan DAÜ Yasası'nın değiştirilmesini istiyor. Üstelik bunu, hükümetle yıllar öncesinden imzalanan protokollere ve taahhütlere dayanarak yapıyor. DAÜ-SEN, neden kazanılmış bir hakkını elde etmesin ve oyalama taktikleriyle emekçilerin zararına iş yapsın? Bilimsel, demokratik ve özerk bir üniversitenin bilim ve gelecek için vazgeçilmez olduğunun çok iyi farkında olan sendika, bu talebinde haklı değildir de nedir? Baştan sona emir-komutayı içeren gerici DAÜ Yasası, neden bir türlü değiştirilmek istenmiyor? Binbir vaatlerle başa gelen CTP hükümeti, ilerici, demokrat vs. olduğunu neden kanıtlayamıyor? Nedeni bellidir, çünkü CTP hükümetinin göbeği, Ankara'yla birlikte kesilmiştir!

DAÜ-SEN, eşel-mobil sisteminin hayat bulmasını istiyor. Ülkede ekonominin geliştiğini, yaşam standardının yükseldiğini devamlı yineleyen hükümet, yılda üç kere düzenleme yapmak zorunda olduğu asgari ücrette bile kılını kıpırdatmazken, eşel-mobil sistemine mi el atacaktı? Çalışanların enflasyon karşısında eriyen maaşlarını, gün

geçtikçe gerileyen yaşam standartlarını savunmak, emekten yana olmalarını işi değildir! CTP hükümetinin hiç değildir!

DAÜ-SEN, rahat, huzurlu, demokratik, katılımcı bir üniversite istiyor. DAÜ çalışanlarının üzerindeki baskılara son verilmesini istiyor. Bilim üretilmesini istiyor! Hükümetlerin bilim yuvalarını çiftliğe çevirmesine, rant kavgalarında ezilen taraf olunmasına karşı çıkıyor! Bu talepler haklı, ilerici ve desteklenmesi gereken talepler değil midir! CTP bugün muhalefette olsaydı, bu talepler için yeri göğü inletmeyecek miydi? Ancak onlar artık hükümettir ve Ankara'nın emir ve icazetiyle hareket etmektedir! Bu durum, her geçen gün daha net görülmekte ve halkımız tavrını gittikçe netleştirmektedir!

Partimiz KSP, DAÜ-SEN'in haklı eylemini, taleplerini ve grevini sonuna kadar destekler.

KSP, DAÜ emekçisinin yanında olduğunu belirtir, emek düşmanı politikalarıyla insanların yaşamıyla oynayan CTP hükümetinin şiddetle protesto eder.

KSP, büyük emeklerle kurulan DAÜ Emek Platformu içinde sorunlar olduğunu gözlemlemektedir, dolayısıyla, DAÜ'de örgütlü sendikaların haklarını elde etme ve demokratik, özerk üniversite mücadelesinde tek vücutluklarını korumaları gerektiğinin altını çizer!

Yaşasın özerk, bilimsel, demokratik üniversite!

Tayyip Erdoğan Yıl Kapanırken "Seslendi!"

Tayyip Erdoğan geçtiğimiz yılın son günlerinde yaptığı "ulusa sesleniş" konuşmasında ülkemiz hakkında da çeşitli konuları irdeledi...

Erdoğan, KKTC'nin dış politika konusunda yaptığı ilginç açıklamada, KKTC'nin birçok anlamda kabul görür hale geldiğinden, son dört yılda KKTC ekonomisinin %50 oranında büyüdüğünden bahsetti. Bunların hepsini "Türkiye'nin barışçıl diplomasisinin başarısı" şeklinde açıklayan Erdoğan, sözlerini Türkiye iç sorunlarından bahsederek devam ettirdi...

Şimdi Erdoğan'ın neden dört yıl öncesinden bahsettiğine gidelim...

2004 yılından bugüne kadarki süreyi ele almış Erdoğan ve ülke ekonomimizin yüzde elli derecede, yani yarı yarıya arttığından bahsediyor...

Peki, acaba Erdoğan neden ülkedeki nüfus aktarımının kendisi tarafından çoğaltılmasından veya "AB ile uyum" diye diye neden hayatın her gün daha da fazla pahalılaşmasından veya ülkedeki yok olmaya yüz tutmuş veya tutturulmuş kendi kaynaklarımızı kullandırmadığından bahsetmiyor?

Acaba bunun sebebi bizim ülkemiz ekonomi ve siyaseti konularından bahsederken, kendi kafasına eseni söyleyip Anadolu halkını kandırmak daha fazla kolay geldiğinden olmasın sakın!

Tayyip Erdoğan ve ondan öncekilerin söylemleri nasıldı peki? Özellikle Çiller ve Özal dönemlerini iyi hatırlayalım...

Neredeyse aynı nutuklar onlar döneminde de atılmamış mıydı?

Tabii Tayyip Erdoğan'ın bir farkı var onu da parantez içerisinde belirtmek gerekiyor...

Daha önce hiçbirisi "Türkiye'nin, Kıbrıs'ın dış politikası konusundaki barışçıl girişimleri" konusunda

herhangi bir söylem kullanmamıştı...

Erdoğan bu konuda da bir ilke imza atmış bulunuyor...

"Canlılık kazanan KKTC ekonomisi" ile Erdoğan'ın Kıbrıs politikası hakkındaki görüşlerimiz ortadadır...

Yorum siz emekçi insanların ve bu ülke topraklarına inanan kitlelerindir...

Siz söyleyin, siz düşünün bakalım...

Sizce Tayyip'in KKTC ekonomisinin son dört yıldaki konumu doğru ve mantıklı olabilir mi?

O zaman DAÜ'de olan biten ne?

O zaman asgari ücret neden tekrar tekrar görüşülmesine rağmen hala daha 1.060 YTL gibi komik rakamlarla yerlerde sürünüyor?

O zaman neden halen daha işsizlik almış başını gidiyor?

Neden halen daha ülkemizdeki ekonomik koşullara dayalı birçok sorunun çözümü yok?

Kısacası "çanlar hala daha neden Kıbrıs halkı için çalıyor?"

Bu gibi sorulara Erdoğan çıkıp cevap veremez, verse de vereceği cevaplar ya yalandır ya da klasik söylemleri ve alışlagelen politik uygulamalardan öte gidemez...

Erdoğan'ın daha mantıklı olmasını ve en azından biraz daha dürüst davranmasını, yalan dolan işlerle uğraşmamasını umuyoruz...

Hiç de umudumuz olmasa da...

Katkılarınızı Bekliyoruz

Değerli okurlarımız, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi olarak sizden gelen her türlü görüş, yorum, şiir, karikatür kısacası her türlü yayınlanabilecek materyale sayfalarımızın açık olduğunu ve özellikle işçi ve emekçi sorunları ile ilgili dile getirmek istediğiniz konuları bu sayfalarda yayınlamak istediğimizi belirtmek istiyoruz.

Bizlere info@KibristaSosyalistGerçek.net mail adresinden, 0392 22 70 680 numaralı telefondan, 0392 22 70 681 numaralı fakstan, ayrıca Şht. Sıtkı Hasan Sok. No:5 Kızılbaş Lefkoşa adresinden ulaşabilirsiniz.

“Devlet Büyüklerinden!” Yeni Yıl Mesajları

Ali YALÇINAY

2008'e girerken, güneydeki ve kuzeydeki çeşitli devlet yöneticilerinden ve üst düzey bürokratlardan birçok mesaj verildi. Bunların arasında en ilginç mesajlar yine Papadopoulos ve Talat'ın gönderdiği umut dolu mesajlardı...

KKTC Cumhurbaşkanı Talat verdiği mesajda; Şubat ayında güneydeki cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrası çözüm umutlarının tekrardan ortaya çıkacağından, hatta çözüm yılı olmasından, AB'nin ve BM'nin de bu şekilde ciddi girişimleri olduğundan bahsediyor. Tıpkı 2004'te, 2005'te, 2006'da ve 2007'de söylediği gibi...

Toplumsal bütünlüğümüzün risk altında olduğunu ve bu konulardan rahatsız olduğundan bahsediyor...

Öbür taraftan Papadopoulos çıkıyor ve 2008'de çeşitli strateji ve aktivitelerinin çözüm yönünde olacağından, alternatif önerileri olduğu ve uygun anda girişim göstereceklerinden bahsediyor. 8 Temmuz 2006'daki Gambari anlaşmasının doğru temelde olduğundan ama “hazırlıkların tam net olmadığı için” görüşmelerin ihtimalsiz oluşundan bahsediyor. Ve yine klasik burjuva devlet adamlarının kullandıkları söylemleri tekrarlayarak “her yöne çok mantıklı öneriler sunarak doğru girişimlerde bulunacaklarından” bahsediyor.

Aynen geçen sene Tasos Papadopoulos'un verdiği yeni yıl kutlama mesajı gibi...

Yani sevgili ülkemiz insanı; öyle bir çark kurulmuş, öyle bir düzmece dolap söylemler dönüyor ortalarda ki; artık onlar bile söylediklerine inanmıyorlar.

Peki nerededir bu gidişat? Şubat'ta cumhurbaşkanlığı seçimleri olduktan sonra bir hareketlenme olur mu? Evet olur...

Hareketlenmenin sonucu Kıbrıs sorununu ne derece etkiler, işte sorumuz bu olmalıdır.

Dış güçlerle aynen Talat, Papadopoulos, onun rakibi Hristofyas veya Denktaş gibi adamlar bu ülke topraklarının hakimiyetini tuttuğu sürece bu hareketlenmelerin sonucu gerçekten barışa ulaşacak mı?

Toplumsal çözüm irademiz bu gibi devlet adamlarının bugüne kadar elinde oldu...

Peki elimize geçen ne oldu?

Haydi buyursun Hristofyas Cumhurbaşkanı olsun... Hani şu “komünist!” AKEL'in önderi...

Bir tarafta Talat bir tarafta Hristofyas olsun bakalım...

Şu kendilerini “barış ve çözüm” yolunda kavga veren iki yoldaş (ne kadar da son dönemde çıkar ayrılıkları gereği birbirlerinin karşısı gibi görünseler de!)...

Bakalım, bakalım ne olacak...

Aynı şekilde çözüm umutları beklersek, birşeylerin artık kendi irademizle oluşması gerektiği gerçekliğine varamazsak, tıpkı o Önünü meydanlarında hep beraber kol kola olduğumuz gibi ülkedeki bu gibi devlet adamlarının veya bunlardan da öncekilerinin bizlere yaptıkları sömürülerin ve haklarımızı yemelerinin önüne geçemezsek bakalım 2008'de de çözüm mözüm gelecek mi?

Ha, tabii kimse yanlış algılamasın: Demokrasi adına atılacak adımlar varsa, adamızın her köşesinde bu ülkeye emek veren insanların demokratik hakları bir noktadan daha ileri bir noktaya gidecekse (en azından zerre kadar dahi olsa) bunun önünde duracak değiliz...

Fakat esas hedef önemlidir...

2009 yılında varılan son noktayı şimdiden merak etmeye başladık doğrusu...

Gerçekler acıdır...

Acaba biz halk olarak halen daha dış güçlerden umut beklemeye devam eden devlet liderlerinin verdikleri sözlere inanarak onların yolunda yürümeye devam mı edeceğiz, yoksa kendi kaderimizi tayin etmek için adanın her kesimindeki ve Türkiye, Yunanistan, İngiltere'deki ilerici, demokratik, devrimci unsurlarla ortak, aynı cephede kavga verip çözüm yolunu bu şekilde aramayı mı deneyeceğiz?

Yapılanlar da yapılmayanlar da bugüne kadar ortadadır...

Gazamız yine bu sene de mübarek olsun, 2008 yılı gerçeklerin bir kez daha göz önüne çıkacağı, mücadelenin, kavganın daha ileri noktalara varacağı yıl olsun diyelim ve biz de bu devlet adamlarına ufak bir göndermede bulunalım...

Hayırlı seneler diyor, saygılarımızı sunuyoruz...

Görüntüde Kalite mi Yoksa Oyun Satışı mı?

Ali YALÇINAY

Bilgisayar dünyası genelde dünyada internet kullanımı sayesinde tanınır. Bir diğer bilinme amacı ise oyun piyasası...

Günümüz emperyalist dünya koşullarında ulaşım, iletişim, sağlık, bilimsel araştırmalar gibi sebepleri de amaçlıyor bilgisayar kullanımı fakat önde tutulan amaç hem istihbarat örgütlerinin bilgi sağlaması hem çeşitli uluslararası ekonominin belirli çizgilerde tutulması (satış fiyatları açısından) hem de, oyun pazarı...

Şimdi oyun dendiğinde ise akıllara eğlence geliyor...

Doğru, ama şöyle birşey var...

Her oyunu her türlü ekran kartı destekler mi?

İşte sorun burada...

Cevabını da hemen verelim. Hayır desteklemez. Son dönemlerde çıkan yeni bir oyunu oynamak isteyen bir kimsenin hem işlemciye, hem RAM'e, hem de belki işlemcisinden de daha pahalı sağlam ve son teknoloji bir ekran kartına sahip olması şarttır...

Yani oyun firmaları ile ekran kartı üreticileri arasında bir dansıklı döğüş vardır dünya piyasasında...

“Amaç oyun satmak mı, yoksa ekran kartı satmak mı?” diye sorarsanız onun da cevabını verelim...

Amaç her ikisini de satın maksimum kârı kazanmaktır...

Ekran kartının üretildiği parçalara baktığımız zaman doğadan alınan metal parçaları ve elektronik çiplerin üzerine oturduğu tahta ve yine “petrol” kullanılarak üretilen plastik soğutucu fan olduğunu görürüz.

Oyun ise kalitesine göre belirli bir zamanda yazılan ve programlanan ve

kullanıcının hizmetine sunulan bir eğlence aracı... Yine CD veya DVD olarak satılan plastikten yapılmış diskler...

Bu gibi işlerin üretimi ile uğraşan işçi ve emekçi kesimlerin aldığı paraya bakarsanız neredeyse oyunların ve ekran kartlarından gelen paranın yüzde 0.01'i kadar, evet yanlış duymadınız % 0.01'i kadar bile değil...

Yani o kadar programlamaya, o DVD'lerin, CD'lerin yazılmasına veya o ekran kartını üreten işçilerin verdiği emeğin karşılığı sadece bu kadar cüzi ve gülünç bir rakam...

İşte bugünkü 2008'in oyun ve ekran kartı satış piyasasında yine bir hareketlenme ve ara piyasa üretimi ürünler gene piyasaya çıkıyor...

Merak ediyoruz bu defa kaç milyar dolarlık kâr bu emek üzerinden sağlanıyor veya sömürülerek sağlanıyor...

Ha, tabii şunu da belirtelim, ben de bir oyunseverim ama oyun oynarken kendime hep şu soruyu sorarım:

Acaba bu görüntü kalitesini bana yansıtmayı başaran kim? Yani büyü ve beceriyi bana kim sağlıyor?

Ekran kartı ve oyun üreticileri veya benim siyah çerçeveli zayıf gözlüklerim mi? Yoksa bu gibi yazılımları önüme koyan veya ekran kartı gibi anakart ve diğer donanım parçaları gibi elektromanyetik ürünleri önüme kusursuzca emek harcayarak koyan işçiler mi? Herkese teknolojiyi iyi incelemesi gerektiğini ve emek-teknoloji çelişkisi üzerinde önemle durmasını tavsiye eder, ekran kartı ve oyun alırken kalite ve göze hoş gelebilirlik konusunda bu gibi konulara da mutlaka kafa yorulması gerektiği düşüncesinde olduğumu belirtirim.

“HİS Partisi” Kuruldu

Ali YALÇINAY

His...

“His” deyince aklımıza gelen nedir?

Hani ünlü komedyen Cem Yılmaz'ın bir oyunu var, “Bir tad, bir doku”...

İşi biraz espiye vurursak aynen bunun gibi birşeydir aslında bu “his” meselesi...

TC Başbakanı Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen ve son dönemde ülkemizde örgütlenmeye çalışan ESKAD isimli İslam örgütünün genel başkanlığını yapmış olan Ahmet Yönlüer'in partisi...

Hani İslami örgütlenme derken tabii kimsesi yanlış algılamasın olayı...

“Bilindiği kadarı ile!” üniversitelerde ne kadar belli etmemeye çalışıyorsa da Humeyni'ci siyasetin, modern görünümü halini örgütlenme şekli ve ideoloji olarak benimseyip, herşeyi full, en pahalı donanımlarla sağlanmış (artık kaynağı da nereden buluyorsa!) bir örgüt bu örgüt...

Şimdi işte bu “HİS” hareketi dediğimiz bu yobazlığın yeni ve örgütsel adı bir parti haline geliyor...

Hoş ülkemizde zaten “Bizim Parti!” isminde bir parti daha var buna benzer...

Bu gibi partilerin aslında kurulma amacı da net...

Bizleri, gericiyleştirmekten, bizlerin yerel kültürünü yobaz emperyalist odaklara bağlamaktan başka hiçbir işe yaramayan, toplumu geri noktalara getirmekten başka bir fonksiyonları olmayan belli başlı yapılandırmalar...

Yönlüer, Din İşleri Dairesi'nin başında iken Serdar Denktaş ile kavga edip, Talat safları ile haşırmeşir olur bir dönem...

Sonra yine saf değiştirir, başka başka işlere bulaşır ve işte “mutlu son”. Olayı “mama olayını” “HİS” eder ve o da partisini kurar...

Helal olsun sana Ahmet Yönlüer ve “modern halkı ileriye götürecekt yüce vatanperver ekibi!”

Sen de yürüt bu toplumu; sakalları beline kadar uzun, kafası sarıklı ideolojilerin peşinden ve onların “dinine bağlı vatanlarının” yolundan...

Bir sen eksiktin Ahmet Yönlüer...

Sen de yürü!

Sen geçtin bu ülkeye emek verenlerin üstünden, senden öncekiler geçti, ve sen ve senin gibileri de geçmeye devam ediyor ve emperyalizmle, faşist, yobaz odaklarla işbirliğinden zevk alan senin gibi insanlarla, ülke halkı üstünden geçmeye hadi devam edin edebilirsiniz bakalım...

Nereye kadar?

Daha kaç gün daha?

Askerde askerler, şafak sayar askerliğinin son günlerine...

Ahmet Yönlüer ve onun gibi bu halkı kandırmaya çalışan diğer burjuva devlet adamları...

Şafak atmaya başlamadıysanız, atmaya başlamanızı tavsiye ediyoruz...

Bu adada yaşayan insanların %99.9'u, okuma yazma biliyor, %70'i en az lise mezunu ve daha ileri noktalarda...

Yırtınsanız da, kırıpınsanız da, “HİS”leriniz, halkın ve emeğin HİS'lerine, ve emeğin kılınıca karşı kan vermek zorundadır...

Gerçi kanınız da işe yaramaz ki o da ayrı bir mesele...

Sen eda konuş Yönlüer...

Sen de HİS et...

Ne demişler?

Son gülen, iyi güler...

Değiştiriyoruz, “Son HİS eden, iyi HİS eder!”

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

HERŞEY DEĞİŞİR

Herşey değişir. Son nefesinle
Yeni bir başlangıç yapabilirsin.
Fakat ne olduysa oldu. Bir zamanlar
Şaraba kattığın su
Tekrar süzülemez.

Ne olduysa oldu. Bir zamanlar
Şaraba kattığın su
Tekrar süzülemez fakat
Herşey değişir. Son nefesinle
Yeni bir başlangıç yapabilirsin.

Bertolt Brecht

(Poems 1913-1956,
Methuen yayınları
İng. çeviri aydın adamoğlu)

DEDE

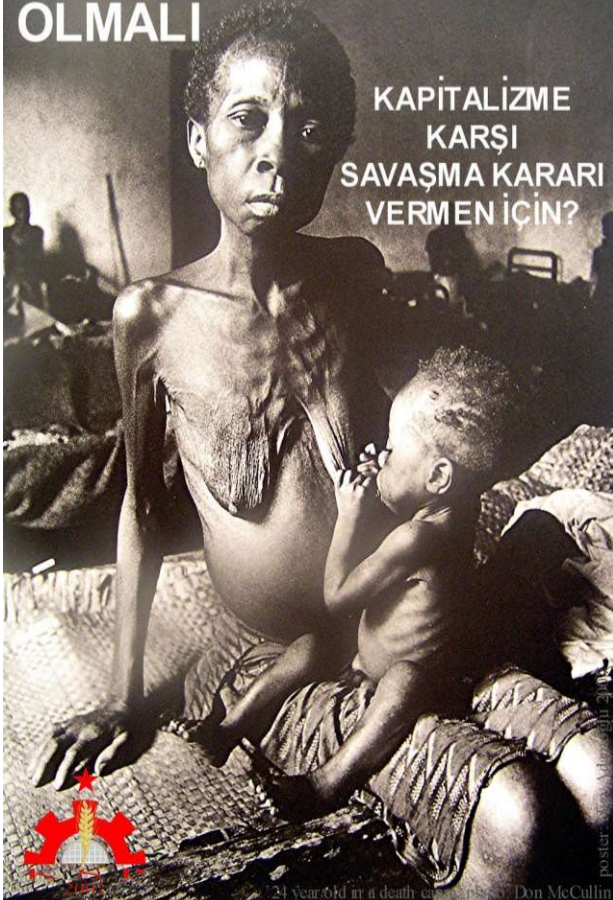
Kâğıt mendili dilinle nemlendirdin
çenemdeki çikolatayı
silmeğin için.

O bendir, o bendir.

Dinleme cihazın kapalı.

Alyson Torns

(From The Lost Property Office:
a quartet for Pessoa. Hearing
eye 2006
Aslından çeviri aydın adamoğlu)

**DAHA NE KADAR KÖTÜ
OLMALI****IRGAT YUSUF**

a. adamoğlu

-Kimse değildir ırgat Yusuf.

Kim dürterse, o olur.

Kim uyanırsa odur.-

Düşünürdü düşünürdü
gene düşünürdü
bir türlü bulamazdı zengin olmanın
yolunu.

Düşünürdü düşünürdü
gene düşünürdü
bir türlü tutamazdı haksız savaşan iki
tarafın
birini.

Düşünürdü düşünürdü
gene düşünürdü
bir türlü yutamazdı, aç bakarken yüzüne,
sokumu.

Düşünürdü düşünürdü
gene düşünürdü
bir türlü kavrayamazdı çarenin kendi
olduğunu.

KSG çantasının dibinde katlı dururdu.
Pestili yatakta 2-80.
Herkes bir defa ömründe, bir defacık,
ırgat Yusuf her 14 saatin sonunda öldü
her gün.

Düşünürdü düşünürdü
gene düşünürdü
çıkamazından, yaz ortasında, yennardaki
kadar

üşürdü.

Düşünürdü düşünürdü

gene düşünemezdi en sonunda bir gün
kurtuluşu tadamadan, bilemeden
sarılıp sarmalanıp
dügümlenip pamuklanıp
ırgat Yusuf gonnonun altına
gömülürdü.

Düşünemezdi düşünemezdi
gene düşünemezdi
o hangi sınıf, bu hangi sınıf
kimin boynu eğik, kimin dik
kestiremezdi.

Düşünemezdi düşünemezdi
gene düşünemezdi
gonnonun altında yatan ırgat Yusuf
potansiyel devrimci olduğunu bilemezdi.

Düşünemezdi düşünemezdi
gene düşünemezdi
aklından yılmaz gibi geçirmiş olsa bile
nefes alış kadar kısa bir an
filântropist, hümanist, yeşil barışçı, savaş karşıtı
falan filân
kendini bir lâse komünist bile hissettiğini,
bize söyleyemezdi.

KSG çantasının dibinde katlı dururdu.
Gonnonun altında ırgat Yusuf.
Kapalı.
Hiç okunmamış.
Uyurdu.

BİRAZ

a. adamoğlu
- Çocuklara şiirler

Yurdum yalnız toprak değildir.

Biraz *fıcalı* rüzgârdır, turunç macunudur bükülü, biraz kerpiçten duvardır.
Pembe *padem* çiçeğidir, arsız *argastidir*, kalbi oklu *efkaliptüstür*,
keçiyolundaki *avroşillodur*, yamaçtaki *gabbardır*.

Yalnız toprağı için ölmedi ölen.

Biraz deli serçe için, beli eğri hurma için, taş duvarda mor *zenya*,
akıllı örümcek, tenekede *feslikân*, güneşlenen *alizavra*,
biraz da püskülleri için kamışlığın,
rüzgârın *gara* sevdasından dövünen.

Seven, yalnız toprağı için sevmez yurdumu.

Biraz avludaki fırını için sever,
zerdali saplı *gusposu* için dayalı duvarında evin,
yumurtası iki sarılı kel başlı *feriği* için kümesin,
ay ışığında filozofça düşünen boz eşeği için biraz.

Yalnız toprağı için aramaz sevdalısı yurdumu.

Biraz kıt konuşanı arar, biraz lâfazanı, biraz dilsizi, biraz sağırı,
şakacıyı, dobracıyı, söveni biraz,
biraz gümüş denizi, biraz sarı yıldızı,
mahalledeki utangaç oğlanı, kucağı kitap dolu siğilli kızı.

Biraz ondan, biraz bundandır yurdum. Beni tamamlayandır.

Biraz sestir, biraz nefestir, biraz kahkahadır, biraz *maraz*.

Biraz babadır kız, biraz anadır yanar

Biraz delidir, biraz en akıllısıdır dünyanın

Biraz öykü, biraz şiirdir yurdum,
okuyup anlayanın.

Herşey, herşeyden birazdır ama,

savaş değildir, asker değildir, silâh değildir, mevzi değildir, barikat değildir.

Toplu mezar, esir kampı, göçmenlik,

törende bando, heykelde saygı duruşu, şehitlik,

işgal Landrover'inin arkasında dolaşan soytarı,

hamam meclis, tellâk milletvekili,

korsan devlet, körolası esaret, banana cumhuriyet,

ve en önemlisi:

dağda değildir biraz

direkte değildir biraz

Bayrak hiç değildir.

BİR ODA DOLUSU BAŞ SALLAYAN

Hun Adamoğlu

Bir grup sosyalist partinin yer aldığı ve aralarında, 'British Road to Socialism' *Sosyalizme Doğru İngiliz Yolu*- konulu dosya başlıklı toplantıya katılmak için geçen Perşembe ikindisi Londra'nın bir semtine doğru yola çıktım. Bu yazı, dosyadaki toplantı konusu ile ilgili değil, toplantıdaki kazandığım deneyimlerle ilgilidir.

Londra'nın belki de en hareketli yeraltı/üstü tren istasyonu olan toplantının yapılacağı yere, siyah boş çanta taşıyan yüzlerce takım elbiseli sinirli adama ve bezgin sekreterlere çarpa çarpa yol açarak ulaşabildim. 2 litre ucuz 'Cider'-*Elma içkisi*- alacak kadar bozuk para biriktirmek için bir yardım derneğinin 'Big Issue' *Büyük Konu*- dergisini satmaya çalışan dilencilerin gözlerine bakmamaya çalıştım. 'Crack'-*Zehir*- kafalılarının ve satıcılarından kurtulduktan sonra yıpranmış, eski bir 'Pub'a *Meyhane*- geldim. Merdivenler beni küçük bir odaya çıkardı. Burada ihtiyar insanlar toplanmıştı. Çoğunun kulaklarında işitme cihazları, birkaçında Parkinsons hastalığının ön belirtileri, bazıları da baston taşıyorlardı. 25 kadar kişinin arasında 35 yaş altı ancak 3 kişi görebildim. Yanımda oturan şahıs bir tuhaftı. Onunla ilgili düşüncelerim sonraları doğrulanacaktı.

Toplantı, Delhi Üniversitesi'nden Vijay Singh adlı okutmanla başladı. Durmaksızın bir saat konuştu ve konuştu. Konuşurken arada bir telefonu çaldı. Bu, bazılarının gülmelerine, bazılarının da bezginlikle kafa sallamalarına neden oldu.

Bense onu dinlerken zevk aldım. Güzel bir ses tonu, mükemmel bir konuşma ve anlaşılır İngilizcesi ile beklentimin ötesinde konuşmasını başarı ile tamamladı. Konuların başlıkları yüzyıllar, kıtalar, şahıslar, hükümetler, kitaplar, politik partiler, savaşlar, makalelerle ilgili geniş bir yelpazeyi kapsıyordu.

Saatler geçtikçe toplantı başkanı, sözü dinleyiciye verdi. Daha önce kendi ile ilgili gariplik duyduğum yanımdaki adam söz aldı ve şöyle dedi:

'Açıktır ki, burjuvazi, proletaryadan daha beceriklidir. Eğer proleter daha keskin olsaydı, fabrikalarında işçilik yapmaz, daha iyi bir iş, örneğin, işçi başı olarak çalışırdı.'

Sonra gevelemeye, birbirini tutmayan sözler söylemeye başladı. Meyhanedeydik ve daha önceden içki içmeye başlamış olabilirdi. Yavaş yavaş yüzü hafifçe kızarmaya başladı.

Fakat işte şimdi bu gazete yazısının amacına geliyorum. İkibuçuk saat bir grup entelektüelin birbirleriyle konuşmalarını dinledim. Toplantı ilerledikçe, önünde oturan iki genç kadının dikkatlerinin dağıldığını gördüm. Eğik pozları bunun kanıtıydı. Küçük sarı bir not

defterini birbirlerine aktararak, kısa notlarla aralarında komünikasyonu sağlıyorlardı. Hafifçe öne eğilerek bir cümleyi okuyabildim:

'Ne olduğuna ilişkin hiçbir bilgim yok!'

Bu, benim olduğum duruma ışık tuttu. Ben katılamazdım, ben kendimi bu tartışmalara katamazdım çünkü gerekli bilgiden yoksundum.

Komünist Manifesto'yu anlamak yeterli değildir! İnsanlığa sevgi beslemek ve sömürüye karşı nefret yeterli değildir! Yılda bir defa 1 Mayıs'ta yürümek yeterli değildir!

Kendilerini kızıl bayrağın altına koyan tüm insanların can alıcı görevlerinin en önemli yöntemi okumak olmalıdır.

Eğer okumuyorsan, politik yolda cahilce yürürsün. Bu yolda, senden iyi bilen şahısların manipülesine uğrayabilirsin. Ve zamanla bu yolda sevdanı kaybedebilirsin de.

Önemli konuları, güvendiğin yabancıların ellerine bırakabilirsin. Fakat onlar da ölümcül yanlışlıklar yapabilirler. Ve en tehlikelisi, kişi kendini kısıtlı bilgi yolunda bıraktığı anda, sosyalizmi içten dışa çürütecek revizyonistlere kapıyı açık tutmuş sayılır.

Ders aldığım başka bir gözlemimi de yazmak istiyorum. Önümdeki sırada oturan adam yerinden kalkarak gitti ve 4 dakika sonra üzerinde başka elbiselerle gelip yerine oturdu. Beyaz gömlek ve kravat giyiyordu. *'Bu adam toplantıdan sonra işe gidecek'* diye düşündüm. Bu bende kendi kendine disiplin yaratmanın ışığını yaktı. Sana kimse bir toplantıya gitmeni, şu kitabı, bu kitabı okumanı söylemez vb. Bunu, içinde kendi disiplinini yaratarak bulmalısın. Ayrıcalığı yaratacak seçimi kendin bularak.

Bilgimizi ilerleterek, politik ve konuya uygun anlayışımızı genişleterek ve doğru çalışma yöntemimizle biz de bir gün baston, işitme aleti kullanabileceğimiz yaşlara gelebileceğiz. Ve omuzlarımızın üstünden baktığımızda, sandalyeleri boş, ışısız bir oda değil, dinlemek ve en önemlisi harekette yer almak uğruna, kapıların kendilerini sığması için zorlandığı bir gençlik göreceğiz.

BAK ÖZGÜRLÜK

a. adamoğlu
(Açıklamalı şiir)

Bir tepede
keklik kafesi kurdular.
'Uç' dediler keklige avcılara doğru
'Bak özgürlük. Uç uçabildiğin kadar'.

(Adam, tepeyi devletten kiralamış uzun vadeli. Yumurtalar, kuluçka makineleri kendinin malı. Tutkun bir iş. Hırsızlık mı yapıyor? Evet hırsızlık yapıyor. Çünkü doğa benim de doğam, Çünkü yurt, benim de yurdum. Kekliklere çifte verip onu salmalı tepe aşağı. Benim de adaletim bu.)

Denizin orta yerinde
balık havuzu kurdular.
'Yüz' dediler balığa ağlara doğru
'Bak özgürlük. Yüz yüzebildiğin kadar'.

(Adam, denizi devletten kiralamış uzun vadeli. Plajcının yaptığı gibi. Denizin etrafını kesmişler. Biri insanları sağıyor, diğeri balıkları. Kârın adı kamufle edilmiş. Biri turizm sektörü olmuş, diğeri üretim sanayii. Adam niye suçlu olsun? İşletme ruhsatını devlet vermiş parrrra karşılığı. İkisi de süper zekâlı. Balığa fikri soruldu mu?)

Yarım arsaya
devlet kurdular.
'Çal' dediler vatandaşına zenginliğe doğru
'Bak özgürlük. Çal çalabildiğin kadar'.

(Vergisini ödedikten sonra herşey serbest. Meyhane kumarhane, üniversitehane, sanathane, bankahane, tüp bebekhane, camihane, televizyonhane, kerhane. Kazancının belli bir oranını devlete verir görünen en rezil işi açabilir. Eğer devlet memuru isen, maaş çekinde bir kerhanenin yatak gıcırtilarını bozdurabilirsin. Kulakların tıkalı değilse tabii. Çocuğuna çikolata alırken bir düşün.)

Senin başında büyük dertler.
Büyük adam olmanın dertleri.
Eski apuletileri anladık,
bir de göreve yeni atanların yalanacak götleri bekler.

'Yala' dediler sana başarıya doğru
'Bak özgürlük. Yala yalayabildiğin kadar'.

(Zor iş... Çok zor bir iş... Özgürlük bu kadar özveriye değer mi? Özgürlük ne demektir önce? Yanlış mı öğretildi bize? Sana başka, bana başka mı anlatıldı? Özgürlüğü kimden öğrendik, bize kim öğretti? Herkes kendi hesabına göre öğretiyor demek ki. Özgürlüğü, yaratan özgürdür. Bağış olarak sunulan süstür.)

Benim başımda bir foni.
Paslı.
Özgürlüğü süzerim damla damla,
süzebildiğim kadar. Gizli gizli.
Anlasa, 'Sokun içeri' diye bağırarak apuletililerden biri.
'Bakın tımarhane. Akıl koysun koyabildiği kadar'.

(Kekliği kovalayan avcılardan, esir balıklardan, satılık beyinlerden, kiralık kalemlerden, yorgun doğamdan, çarçur edilmiş yurdumdan arta ne kaldıysa, bir nefeslik oksijen, bir eski tanıdık dost yüzü, çimento tozundan can çekişen bir gurtunya, sermayeye teslim olmamış bir kahramanın kitabı, ben onlarlayım. Ya vatan hainiyim, ya deli. Ben deli olmalıyım çünkü düşünüyorum. Düşünüyorum çünkü kendime benzemek istiyorum. Kendime benzemek istiyorum yabancı aynalara bakmadan. Avucumla alınımdaki terleri siliyorum. Emekçiyim. Düşünüyorum, çünkü koridorlardaki ayak sesleri çoğaldı. Çoğaldılar, çoğaldılar ve hepsi de benim ayak seslerime benziyorlar.)

Sen konuşma, haspa çıkar.
Bırak apuletili konuşsun,
bizi kurtaran.
Konuşabildiği kadar.

(Sen konuşma, konuşma, konuşma. Haspa, haspa, haspa. Konuşunca ne değişecek? Hareket, var mı hareket? Sen hiç konuşma, haspa çıkar. Hareket, çarkı çevirmek demek. Sen, çarkı çeviremezsin. Çarkı kıramazsın. Yeni bir çark kuramazsın. Konuşmak kuvvet demek. Senin dilin var. Yüreğin var mı? Varsa ne işe yarar? Yoksa haspa çıkar. Yala, yala, yala. Geberinceye kadar yala. Haspa çıkar, geberinceye kadar, konuşma. Çünkü yürek, sen sustukça umutlanır. Çünkü onur, senin gidişinle döner. Ve çocuklarımız bir gün, ceketinin önünü ilikleyip hazırola duruşunun filmlerini seyredecek törenlerde. Apoletlinin kulağına fısıldayışını seyredecek. Birlikte çelenk koyuşunuzu, birlikte yürüyüşünüzü, gülüşünüzü, öpüşünüzü, gece kokteylinde kadeh tokuşturuşunuzu, kurtuluşun tek umudu işçiyi mevzide asker, sonrasında da tüccar kasalarının altında ezilmiş köle yapışını seyredecek. Seyredecek, seyredecek ve işbirlikçiliğin sözlük anlamını öğrenecek. 6 yaşında, ilkokul 1 de. 6 yaşında, Kıbrıs Sovyet Cumhuriyetinin 14 numaralı ilkokulunda. Bahçesi kellesiz.)

Anıtı Dikilecek Türkler!

Uyku tutmayan gecelerden biriydi. Elimde televizyonun kumandası, bakar bakar uyurum diye umutlanıyordum. İşe de yaradı. Gözlerim hafif hafif kapanmaya başlarken, "Anavatanımız için hurra!" sesiyle ayıldım. Yok yok, rüya falan değildi. Sadece film. Gemiler, Alman bombardımanı altında karaya çıkarma yapmaya çalışıyor. Uçakların her sortisinde onlarca Kızıl Ordu askeri can veriyor. Elinde devasa bir "megafon" olan ajitatör ya da siyasi komiser, devamlı yüreklendirici sözlerle askerin moralini yüksek tutmaya çalışıyor. Ne var ki o da bir sortide ölüyor. Korkup kaçmak isteyen, gemiden suya atlayan askerler, yine silah arkadaşlarıncı vuruluyor. Yer, Stalingrad ve belki de insanlık tarihinin en büyük vatan savunması yaşanıyor.

Gözlerim, çizgi film karakterlerinin gibi ileri gidip yuvalarına dönüyor. Koşa koşa mutfağa gidip çayın altını yakıyorum. Artık uyku falan hak getire...

Stalingrad alev alev. Müthiş bir sokak savaşı yaşanıyor. Stalin heykelinin önündeki boş havuzda binbir milletten yüzlerce Kızıl Ordu askeri cansız yatıyor. Almanlar, içlerinde canlı bırakmamak için havuza yanaşıyor, herkesi tarıyor. Ölü taklidi yapan iki Kızıl Ordu askeri şans eseri kurtuluyor. Bir tanesi, arkadaşının tüfeğini alıp, korumalarının eşliğinde açık hava banyosu yapmaya yönelen Alman kumandanına havuzun içinden ateş etmek istiyor. Tık... Tüfek boş. Filmin kahramanı duruma müdahale ediyor, doldurduğu tüfekte 7-8 Nazi askerini kumandanlarıyla birlikte yere seriyor. Keskin nişancının adı Vasili.

Vasili, SSCB'de halk kahramanı oluyor. Fotoğrafları gazetelerde. Bildirilerde her gün kaç Nazi öldürdüğü yazılı. Ülke çapında bir moral kaynağı Vasili.

Ne var ki film Amerikan yapımı. Bir yerinden tutup sosyalist rejimi kötülemeğe çalışıyor. Her Amerikan filminde olan şeyler bunlar. Bir tek şeyin üstünden atlayamıyor, o da; (anlayana) Sovyet vatanseverliği, sosyalist insanın fedakarlığı, ülkesine, sosyalizme bağlılığı ve II. Dünya Savaşı'ndaki büyük kahramanlık. En muazzam burjuva tarihçisi, araştırmacısı, senaristi, belgeselcisi bile, -elinde değil yoksa adama gülerler- bu noktayı es geçemiyor. Bir aralar, savaşın başlangıcında büyük stratejik ve taktiksel hatalar yapıldığı, bunlar sonucunda Naziler'in Moskova'ya kadar dayandığı, milyonlarca asker ve sivilin de bu Sovyet Genelkurmay'ının bu hataları nedeniyle kaybedildiği iddia edildi. Ancak bu iddia, yine burjuva asker çevrelerince çürütüldü. Mesleki bir "ahlakilik" midir, yoksa kendi aralarındaki bir kavgadan mıdır bilinmez, Stalin komutasındaki Kızıl Ordu'nun ve onun Genelkurmay'ının o dönemde atılacak en doğru ve yerinde adımları attığı; belgeler, haritalar, istatistikler ve askerlik kurallarınca kanıtlandı. Heyhat, açık bulamadılar. Muazzam vatan savunması yine açık vermedi. Bedeli çok ağır oldu ama zafer getirdi.

Filme üçüncü bardak çaya kadar tahammül edebiliyorum. Belirttiğim gibi, saçmalıklar birbirini kovalamaya başlayınca televizyonu kapatıyorum.

Sabah aldığım ancak okuyamadığım gazeteye göz gezdiriyorum. İç sayfalarda küçük bir haber: Kırım soykırımını anıtı! Nerede? Türkiye'de. Problem neymiş? II. Dünya Savaşı döneminde Stalin tarafından sürülen, katledilen, Kırım Türkleri'nin anısına bilmem ne bakanının da katılımıyla anıt dikilmiş.

Film zaten vurdu, üstüne de bu haberi okuyunca insan bir tuhaf oluyor. Kırım Türkleri Stalin tarafından soykırıma uğramış, çalışma

kamplarına kapatılmış, katledilmiş vs...

İlkokuldan ölene kadar şu belletilir: "Biz hep haklıyız"... Rejime göre Türkler devamlı haklıdır, mazluma el kaldırmaz, ama tepesi atınca da dünyaya bedeldir, devamlı bir haksızlığa, eza-cefaya uğrama durumu vardır, sabreder, ama o "çılığın" damarına basmayın, ananızdan emdiğiniz sütü burnunuzdan getirmesini bilir... Aslında bu propagandada mesele Türk insanının cesareti, kahramanlığı ya da delikanlılığı, haklılığı falan değildir. Dahası Türkler, bu propagandayı empoze edenlerin umrunda bile değildir. Öyle bir ortak "milli" bilinç oluşturulmak isteniyor ki, Türk patronları, emperyalistlerle işbirliği içindeki takımlar ve emperyalistler ne isterse onu yapmak vatanseverliktir, güçlülüktür, cesurluktur, hazırlıktır... Atıp, vurup, övünmektir. Bakın Türkiye'de Türk patronlarının, silah fabrikatörü TSK'nın daha fazla rant elde etmesi için Türk insanlar güneydoğuya gönüllü asker yazılmak için kuyruklar oluşturuyorlar. Sırf Türk şirketleri bölgede daha fazla para kazansın diye doğudaki savaşta ölüme yollanan gencecik insanların cenazeleri "vatan sağolsun" nidalarıyla kaldırılıyor. ABD emperyalizmine, işbirlikçilerine, faşizme, zenginlerin yoksul üzerindeki egemenliğine karşı çıkan yaşlıları da hapislerde, işkencelerde, sokak ortalarında, darağaçlarında öldürülüyor... Ama onlara bir türlü "vatan sağolmuyor"... Türk milleti sürdürülüyor, açlık sınırının altında yaşıyor, bağımsızlık çoktaan elden gitmiş oluyor, 450 YTL asgari ücrete mahkum ediliyor. Bunu gören yok. İş başkalarının çıkarı, rantı, parası için ölmeye-öldürmeye gelince, "vatan sağoluyor"... Allah aşkına bu "vatan" Türk milletine ne veriyor?

İşte yedi cihana yayılmış güçlü ama mazlum Türk milletinin bir "Küçük Emrah" psikozunu da Kırım Türkleri demagojisi oluşturuyor. Liberalinden sosyal-demokratına, anarşistinden Troçkistine, faşist ülkücüsünden Kemalistine kadar birçok grubun sosyalizme saldırmak için kullandığı bir araç oluyor Kırım Türkleri...

O gözünü kan bürümüş, Türk düşmanı Stalin, II. Dünya Savaşı'nda Kırım Türkleri'ni soykırıma uğrattı, sürüyor, çalışma kamplarına tikiyor. Kimse sormuyor ki, orada, o tarihte ne oldu... Onu sorsalar, Kırım Türkleri'nin büyük bir kısmının işgalci Nazilerle işbirliği yapıp ülkeyi sattıkları, kendileri de dahil tüm insanlığı faşizm belasından kurtarmak için savaşan Kızıl Ordu'ya darbeler vurup kayıplar verdirdikleri, ülke açlıktan kırılırken, cephedeki asker koca günü el kadar kara ekmekle geçirirken, trenler dolusu tahılı Nazilere hediye ettikleri açığa çıkacak. Binbir milletten; Rus, Gürcü, Ermeni, Tatar, Kazak, Çeçen, Kırgız, Azeri, Tacik, Moğol vb. sosyalist vatan evlatları omuz omuza işgalci Nazilere karşı anavatanını savunurken, bir ekip "Türk", savaşın ortasında ülkesini satıyor. Kimsenin aklına gelmiyor mu milliyetçi olduklarıyla övünülen o Kırım Türkleri'nin Nazilere ülkeyi satarak, Azeri, Ahıska, Gagavuz vb. Kızıl Ordu'nun saflarında ülkesini onurlu bir biçimde savunan Türk "ırkdaşlarının" da kanına girdiği? Bu nasıl Türklük, bu nasıl Türkçülük?

Şimdi Türk "kardeşlerinin" katline yardımcı olan bir ekip Kırım Türkü mü Türk, Türkçü ve yurtsever? Onların, geçtim sosyalist ulus anlayışını, en kaba milli değer, onur, gururla alakaları bile kalmamışsa Stalin'in bunda suçu ne!

Sosyalist bir rejimde tek kişinin, bir grubun vs. diktatörlüğü yoktur. Bir sınıfın diktası vardır. Komünist bir önderlik de kolektivistlikle hayat bulur, partisiyle, sınıfıyla ve emekçi halkla bir

bütün olur. Bunlar, birbirinden ayrılmaz. Dolayısıyla Stalin'e getirilen suçlamalar da, proletaryanın strateji ve taktiklerine, siyasetine, açılımlarına, komünizme yapılan iftiralar olarak kalır.

Naziler ve SSCB arasında böylesi şahane bir tercih yapanlara peki sizce ne yapılmalıdır? Cehennemî bir savaşın ortasında arkadan yenen bir hançere karşılık ne yapılmalıdır? Sessiz kalmak? Tepki vermemek? Politika geliştirmemek? Müdahale etmemek, aksine pohpohlamak? Ülkesini emperyalistlere teslim eden "Türklerle" sorsanız, bunlar olmalıydı. Hatta Hitler, Kızıl Meydan'da Stalin'i sallandırsa daha da iyi olurdu. Kırım Türkleri için anıt dikenlerin eski Meclis Başkanı da bir Moskova ziyaretinde Lenin'in mezarını ziyaret ettikten sonra, "Lenin'i ölü görmekten mutluyum" dememiş miydi zaten...

Hainin adı haindir. Kahramanın da kahraman. Hainlerin anısına anıt dikenler de emperyalistperver haindir. Saraçoğlu-İnönü ikilisi nasıl o dönem Nazileri besleyerek, insanlık düşmanı suç işledilerse, savaş yapıcılara, savaş kışkırtıcılara destek vererek insanlığa ihanet ettilerse, bunlar da ABD'yi, AB'yi, IMF'yi, yerli patronları besleyenlerdir, emperyalist savaş çıkırtkanı, barbarlık yanlısı tiplerdir. Mirasları sağlamdır. Atadan dededen gördüklerini yapmaktadırlar. Hainoğlular, hainkızıhaindirler.

Ama tarih her zaman hain "Türkleri" görmemiştir. Tarih, II. Dünya Savaşı'nda, Sovyet anavatan ve sosyalizm için canını veren yüzbinlerce sosyalist, kahraman Türk de görmüştür. Tarih, I. Dünya Savaşı'nda Rus cephesinde esir düşüp de, Enternasyonal Tugaylar'da Sosyalist Ekim Devrimi için mücadele veren komünist Türkler de görmüştür. Tarih, kendine Türklerin Ata'sı diyen bir komünizm düşmanınca Karadeniz'de öldürülen Komintern'li, TKP'li Türkler de görmüştür. Tarih, Komintern üyesi KKK'yı, KKK'lı Kıbrıslı Türkleri de görmüştür. Tarih, darağaçlarında, işkencelerde, baskınlarda öldürülen devrimci Türkler de görmüştür.

Türklük adına Türkleri açlığa, sefalete, cehalete, geleceksizliğe mahkum eden, patronlar ve emperyalistlerin çıkarları için cephelere süren, ulusal onuru emperyalist devlet ve kuruluşların ayakları altında çiğnetenlerin Türklük nutukları palavradır. Onların ne oldukları da tıpkı heykelini diktikleri gibi bellidir.

Bizlere, halkların kardeşliğine, gönüllü işbirliği ve gelişmesine, patronların rejimine, emperyalistlerin düzenine karşı mücadele eden ve sınıfsız, sınırsız bir ülke, bir dünya için hareket eden Türkler lazımdır... İşte geleceğin dünyasını, bunlar için mücadele eden Türklerin, Kürtlerin, Arapların, Kıbrıslıların, Çinlilerin, İngilizlerin, Afrikalıların, Yunanlıların, Rusların, ve bilimum milletlerin anıtları süsleyecektir...

TARİHTEKİ EN KUTSAL ESARETİMİZ

Cengiz Yolcu
Red Dergisi
15 Aralık sayısı

Günlerce, haftalarca konuştular. Onlarca TV programı yaptılar, yüzlerce köşe yazısında yüce fikirlerini kamuoyuyla paylaştılar. Kimi, "keşke dirileri geleceğine tabutta gelselerdi" dedi, kimi ise serbest bırakılmalarına sevinemediğini beyan etti, bir "şahin" olarak. Doğru tahmin ettiniz, önce esir, sonra serbest, en sonunda ise mahkum olan askerlerden bahsediyorum. Yalnız çoğunluğu yaşıttım olan askerlerin yaşam hakları üstüne "fevkalade ehemmiyetli" fikirlerimi anlatacak değilim. Niyetim, Birinci Dünya Savaşı'nda Çarlık Rusya ordusuna esir düşmüş olan Türk askerleri hakkında birkaç bilgiyi paylaşmak. Ekim Devrimi'nden sonra Bolşevik olan ve Rus yoldaşları başta olmak üzere, diğer milletlerden yoldaşlarıyla iç savaşta Çarlık taraftarı karşıdevrimci ordulara karşı Kızıl Ordu saflarında çarpışmış "esir" Türk askerleri...

Dönemin tarihini yazan Sovyet araştırmacıları, Rusya'da Türkiye Komünist Teşkilatı'nın kurulup gelişmesinde Birinci Dünya Savaşı'nda Ruslara esir düşmüş ve sonradan çeşitli bölgelerdeki kamplara (Omsk, Tomsk, Uralsk, Kazan, Nijni Novgorod, Harkov, Bakû) gönderilmiş Türk esirlerinin öneminden bahsediyor. Sovyet tarihçisi A. M. Şamsutdinov ise şu bilgileri ekliyor: "Ekim Devrimi'nden önce Rusya'da 65 binden fazla savaş esiri ve güney bölgelerde işçi olarak çalışan Türkiye vatandaşı bulunmaktaydı".

Cenuptaki Kardeşler!

Savaş süresince tutuldukları kamplarda sıkıntı çeken Türk esirler, Ekim Devrimi ertesinde Bolşevik propagandasıyla tanışmaya başladı. Esirlerden Çarlık kuvvetlerine karşı Kızıl Ordu saflarında savaşmaları talep edildi, bu yönde beyannameler yayımlandı. Aynı dönemde Rusya'da bulunan Mustafa Suphi, "Rusya'da ve Türkiye'de, Türkler arasında komünizm propagandası yapmak; Marksizm-Leninizm ideolojisini yaymak, Rusya ve Türkiye'de komünist teşkilatının kurulmasını sağlamak, Ekim Devrimi'nin ideallerini Türk halkına anlatarak, onlarda inkılap şuurunu yükseltip, inkılabı sevk etmek" niyetiyle 27 Nisan 1918'de Yeni Dünya gazetesini çıkarmaya

başlar. Gazetenin ilk sayısında Mustafa Suphi, "Cenuptaki (güneydeki) Türk yoldaşlarına, Türk kardaşlarına" başlıklı bir makale kaleme aldı.

Osmanlı esirleri Çarlık kuvvetlerine karşı Rus işçi ve köylüsüyle dayanışmaya girerek, çeşitli cephelerde Rus emekçileri ile birlikte omuz omuza savaşırken, Mustafa Suphi de 3. Enternasyonal'in Birinci Kongresi'nde yaptığı konuşmada bu duruma şöyle değiniyordu:

"Bugün Rusya'nın birçok cephelerinde Sovyet iktidarını müdafaa için binlerce Türk Kızıl Muhafız da faal görev almıştır".

28 Nisan 1920'de ise Azerbaycan'a giren 11. Kızıl Ordu içinde Osmanlı savaş esirlerinden oluşturulmuş grupların bulunduğu, Azerbaycan'da Sovyet iktidarının kurulmasında Osmanlı asker ve subaylarının bu subaylardan biri sonradan TKF Merkez Komitesi üyesi olan Süleyman Nuri beydir-büyük aktif rol oynadıkları Lenin, Kirov ve Ordjonikidze'nin eserlerinde kaydediliyor.

Osmanlı esirlerine ek olarak şunu da söylemeden geçmeyelim: Rusya'da Bolşevik propagandası sadece Osmanlı askerleri arasında yapılmamış, diğer milletlerden olan esirler de Kızıl Ordu içinde kurulan Enternasyonal Alayları'nda "Beynelmilel İnkılap" (dünya devrimi) uğruna savaşmışlardı.

Esirler devrimci oluyor

Sovyet iktidarının himayesi altında 1918'in Nisan ayında Moskova'da Rusya'ya esirdüşmüş askerlerin toplantısı yapıldı. Toplantıya, esir kamplarında bulunan Alman, Avusturya, Macar, Slav, Türk vs. askeri esirlerinden 400 kadar temsilci katıldı. Toplantıda 3. Enternasyonal programını kabul etmek, bütün askeri esirlerin birleşmesi için bir teşkilat kurmak, esirler arasında komünizm fikrini yayacak propagandalar hazırlamak, Rus komünistleriyle birlikte çalışarak Avrupa'da toplumsal bir devrim gerçekleştirmek, Şûralar (Sovyet)

Cumhuriyeti gibi hükümetler teşkil etmek hakkında uzun görüşmeler yapıldıktan sonra 21 kişilik bir merkezi komite seçildi. Komite şu kararı alacaktı:

"Biz beynelmilel askeri esirler olarak Rusya İnkılabı'nın bize bahsettiği hürriyet vesair hukuk-ı insaniyeden faydalanıp, kendi memleketlerimizdeki kardaşlarımız arasında ihtilalci sosyalist fikrini neşretmeğe, halkları ezen ve onların iş ve emeklerinden faydalanan zalimlere karşı müsella (silahlı) bir kıyam (ayaklanma) ile içtimai inkılabı husule getirmek için icap eden vesaiti hazırlayacağız".

Beynelmilel İnkılap

Evet, 90 sene öncesinden savaş esirlerinin faaliyetlerine dair kısa bir özet okudunuz. Hem de bir elin parmakları kadar değil, on binlerce esir... Bu esirlerin arasında, tüm insanlığın kurtuluşu için, onca cephede yıllarca soğuk, açlık, hastalık, esaret ve ölümlerle iç içe yaşamış binlerce Türk ve Kürt vardı; buna rağmen, Rus kardaşlarının yanında, "Beynelmilel İnkılap" için gönüllü olarak savaştılar. İnsanlığın en güzel yıllarını yaşayacağı günler için onların da çorbada bir tutam tuzu olacağını bildikleri için, bu kez zorla değil, gönül rızasıyla sömürücü sınıflara karşı cepheye yürüdüler. Anadolu'ya döndüklerinde, köylerinde, kasabalarında "Bolşevik Memed", "Bolşevik Hasan", "Bolşevik Şeyhmuz" diye anıldılar. Belki de sık sık Karadeniz'de boğdurulan ve aralarında Mustafa Suphi'nin de bulunduğu 15 komünisti düşünerek uzaklara dalıp gittiler...

Ve birer Bolşevik olarak öldüler...

Kıssadan hisse: Bolşevikler, Çarlığı devirip işçi iktidarını kurarak, sadece Rus emekçilerini değil, Çarlık ordusuna esir düşmüş olan her millettten yoksul askerleri de özgürleştirmişti. Onların davasına inanan bu özgürleşmiş "esir"ler, Bolşeviklerle omuz omuza ölüme gitmeyi seve seve göze aldı.

Haklı savaş işte budur...

E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

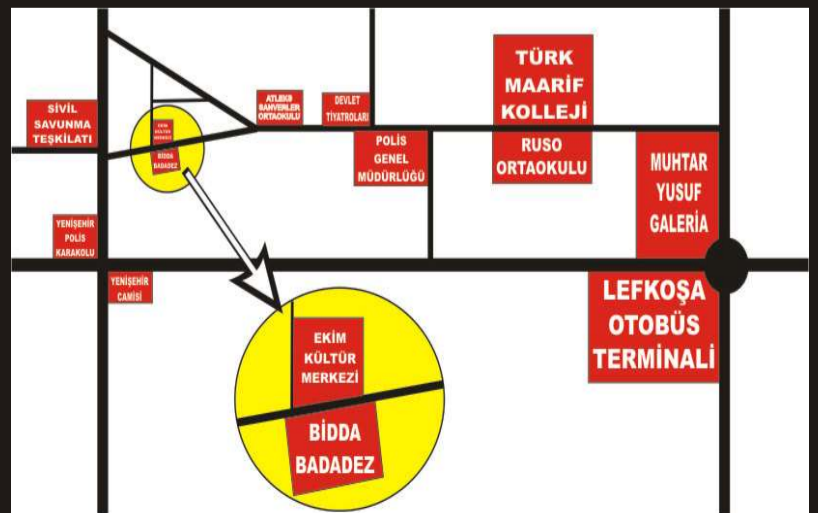
E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor!

Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.i.M, tüm işçi ve emekçilere

bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi:

Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaz Lefkoşa

2007'de Bilimde Bazı Önemli Keşifler

Kozmik Parçacıklar

Nükleer fizikçiler 1960'lardan beri uzaydan gelen parçacıkların kaynağını ve ne olduğunu anlamaya çalıştılar. Bazı fizikçiler bu parçacıkların çok uzak galaksilerden geldiklerini tahmin ediyorlardı. Ancak 1990'lardaki ölçümler bu parçacıkların 100 EeV'dan fazla enerji taşıdıklarını ölçtüler. Bu da bu parçacıkların çok uzak galaksilerden gelen protonlar olmadıklarını gösteriyordu. Ama nereden?

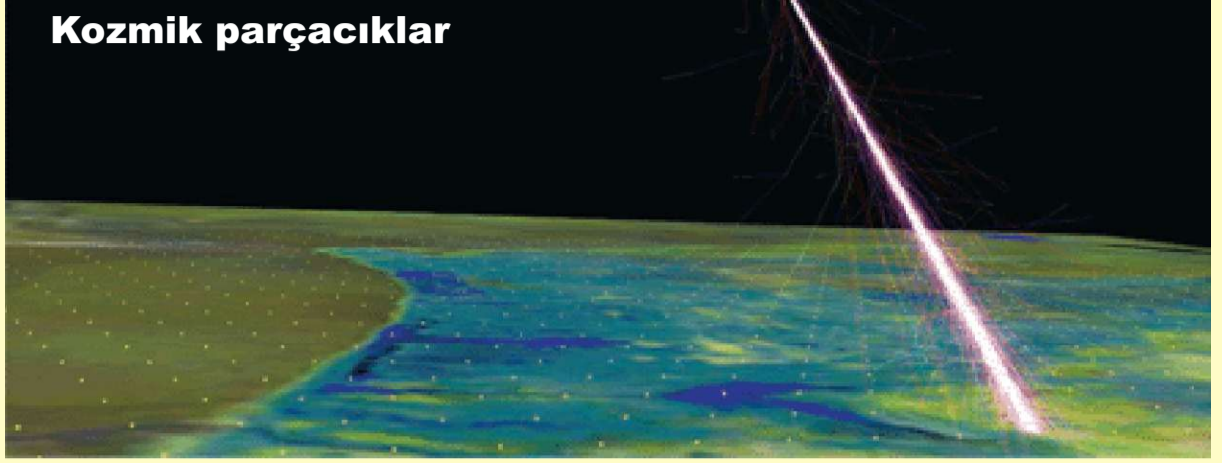
Arjantin'in dağlarında kurulan rasathane (uzay gözlemevi) bu parçacıkların çok uzak galaksilerden değil de komşu galaksilerden geldikleri ile ilgili ipuçlarına vardılar. 3 bin kilometre karede bulunan 1.500 detektör bu parçacıkların atmosfere girerken diğer atomlarla çarpışma esnasında etrafa yaydıkları parçacıkları gözlemledi. Ancak ölçümler bu parçacıkların 100EeV değil de 60EeV'den daha az enerji taşıdıklarını gördüler. Yani 1990'larda yapılan ölçümlerin yanlışlık oranı yüksekti. Ve bilimadamları bu parçacıkların "Aktif Galaktik Çekirdek" civarından kaynaklandıklarını ancak bunların "Aktif Galaktik Çekirdek"ten gelip gelmedikleri konusunda tam sonuca varamadıklarını açıkladılar. "Aktif Galaktik Çekirdek"lerin komşu galaksilerimizin merkezlerinde olan kara deliklerden oluştuğu da bir gerçek. Ancak bu kara delikler dünyamızdan 250 milyon ışık yılı uzakta olduğundan korkmaya da gerek yok!

Kozmik parçacıkların tam olarak nereden geldiklerinin araştırması devam ediyor.

Silikon Tarihe Karışabilir

Bugünün tüm elektronik ve bilgisayar cihazlarının kullandığı mikroçipler silikondan yapılıyor. 60 yıl önce bilimadamları kuantum teorisini kullanarak bazı deneyler yapıyorlardı ve bu deneylerden ilk transistörü icad ettiler. Bilimadamları silikon maddesinin üzerine başka silikon, ya da başka özelliklere sahip atomlar karıştırarak bugünkü mikroçipleri bize sağladılar. Ancak mikroçiplerdeki bu icatlar artık bu alanda aynı hızla gelişmelere engel olmaya başladı.

Kozmik parçacıklar

Daha 20 yıl önce 30 bin transistör taşıyan mikroçipler şimdi 30 milyon transistör barındırıyor ve transistörün ölçüsü 5-10 mikrometreden 40 nanometreye düştü. Yani yarım milyon kez küçüldü. Bugünkü mikroçipler ayrıca hem 100 santigrat dereceden daha fazla sıcaklıkta da çalışamazlar ne de o kadar transistörün ürettiği sıcaklığı da taşıma sınırına geldi.

Bilimadamları süperiletkenlerle uğraşırken bazı metal oksitlerin bilinmeyen bazı özelliklerini keşfettiler. Manyetik direnç bunlardan bir tanesi. Bu metal oksitler azıcık bir manyetik alana girdiklerinde çok yüksek bir elektrik direnç özelliği sergiliyorlar. Ancak metal oksitlerin üzerine başka madde eklendiğinde (yapıştırılarak değil!) her iki yüzeyin atomlarının kristal yapıları değişim gösteriyor ve yeni özellikler sergiliyor. İki değişik yalıtkan oksit yüzeye eklendiğinde bu

yalıtkan maddeler iletken oluyor. Hatta bazı durumlarda süperiletken oluyor. Bazı durumlarda dijital transistor gibi çalışıyor.

Metal oksitlerin bu keşfedilen özellikleri ileride bilgisayarladaki hard diskleri devre dışı bırakırken, RAM'lar ve işlemcilerin de hem daha hızlı hem de daha az ısı üretmesini sağlayarak çok daha güçlü bilgisayarları günlük hayatta devreye koyacaklar.

Damayı Kim Kazanır?

İki mükemmel dama oyuncusu karşı karşıya geldiğinde damayı kim kazanır? Matematikçiler bu sorunu cevabını bulmak için bir dizi teoremlere başvurdular ancak bu soruya cevabı 2007'de buldular. Kanadalı matematikçiler 18 yıldan sonra böyle bir dama oyununun matematiksel sonucunu açıkladılar. İki mükemmel damacı dama oyununu hiçbir zaman kazanamaz. Berabere kalırlar!

Matematikçiler bugüne kadar en karmaşık oyun olarak adlandırdıkları damayı çözerken dama oyuncularının hata yapmaları sonucu oyunu kaybettiklerini gösterdiler.

12'ye 12 dama oyununda 500 milyar-milyar seçenek vardır. Bunu da ancak güçlü bir bilgisayar sayesinde tespit edebildiler. Bigisayarda ise 10 taştan oluşan bir dama oyunu düzenledikleri halde 30 bin milyar düzenleme ortaya çıktı! Damada uzman olanlar bilgisayarla oyunu oynamaya başlayınca hata yapan kaybetti. Hiç hata yapmayan berabere kaldı.

Silikona alternatif

Bir çoğu sorar:
"Dünyaya ne oluyor?"

Biz nedenini biliyoruz
ve çözümünü de.

www.kibrissosyalistpartisi.org

**E.K.İ.M KÜLTÜR SANAT
ÜRETİM MERKEZİ
KOL FAALİYETLERİ
BAŞLADI!**

**E.K.İ.M. KURSLARI YENİ DİNAMİZDA
BAŞLAMISDIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.**
Bilgi için: 0533 877 93 00
Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızıbağ Lefkoşa

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M
www.radyoekim.com
RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

“Meşhur” 20. Parti Kongresi “Gizli Konuşması” İddiaları Yalan!

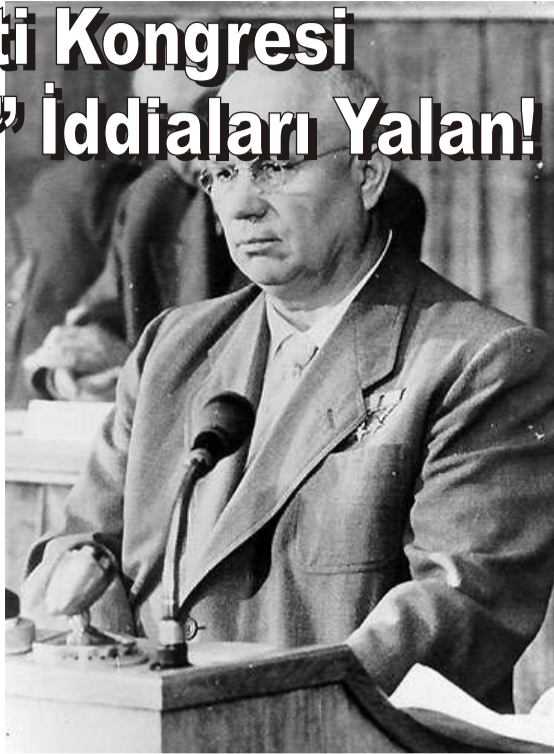
1956 yılında gerçekleşen Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Kongresi'nde Parti Genel Sekreteri Kruşçev “gizli konuşma” yaptı. Bu konuşma ne kadar gizli diye adlandırılrsa bile anında İngiliz basınına aynı gün sızdırıldı. “Kişiye tapmayı yıkmak” adı altında bu gizli konuşma SSCB'deki Genç Komünist Ligi toplantılarında gençlere okundu.

Okunmasına okundu ancak bu konuda toplantılarda her türlü tartışma yasaklandı.

Meşhur “gizli konuşma”dan birkaç ay sonra konuşmanın tam metni İngiliz The Guardian gazetesinde yayınlandı. Bu konuşma yıllarca burjuva-emperyalistler ve onların anti-komünist yandaşları tarafından “kanıt” olarak komünizmin ve SSCB'nin büyük önderi Stalin'e karşı kullanıldı.

Ancak Rusya'da geçtiğimiz günlerde bu meşhur “gizli konuşma”da öne sürülen iddiaların **tümünün** asılsız olduğu bu güne kadar arşivlerde gizli tutulmuş belgelerle kanıtlandı.

Kitabın yazarı ABD'de öğretim görevlisi olan ve Stalin dönemindeki arşivleri araştıran Prof. Grover Furr “gizli konuşma”da öne sürülen tüm iddiaların yalan olduğunu söyledi ve bunu

Prof. Grover Furr

kanıtlamak için de 1956'daki “gizli konuşma”da öne sürülen iddialarla ilgili tüm belgeleri kitap olarak yayınladı.

Yayımlanan kitabın yüzde 90'ının dönemle ilgili belgelerden oluştuğunu açıklayan Prof. Furr, kitabı ilk etapta Rusça'da yayınladığını ve İngilizce'sini de yayınlamak için basımevleri ile görüşmelerde olduğunu söyledi.

Kruşçev'in bu belgelerden haberi olduğunu da açıklayan Prof. Grover, Kruşçev'in “gizli konuşma”sının komünizme büyük darbe vurduğunu, emperyalistlerin elini güçlendirdiğini ve 1956'lara kadar önemsiz olan Troçkizmi güçlendirdiğini vurguladı.

Kitabın Rusça web sitesi http://www.algoritm-kniga.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=824&Itemid=34

Stalin yandaşlarına ve düşmanlarına

Vietnam'da Yabancı İşyerlerinde Grev

Vietnam'da ucuz işgücü nedeniyle yabancı şirketlerin kurduğu tekstil işletmelerinde işçiler düşük ücretlere karşı greve gittiler.

6 bin işçinin çalıştığı 6 yabancı firma işçileri son 12 ayda enflasyonun yüzde 12 artmasına karşın ücret artışı almadıklarını, hükümetin belirlediği asgari ücretle yaşamlarını sürdüremeyeceklerini açıkladılar. Aylık asgari ücretin 63 ABD Doları olduğu Vietnam'da özellikle tekstil firmaları batılı ülkelere sattıkları tekstillerle büyük vurgun yapıyorlar.

İşçilerin grevde kararlı olduklarını gören firmalar bazı işletmelerde işçilerin ücretlerini artırırken bazı işletmeler de işçilerin konut ve yol masraflarını karşılamayı kabul ettiler.

Vietnam işçileri, kararlı eylemleri ile patronlara karşı birlikte ve dayanışma içerisinde mücadele ederek haklarının alınabileceğini dünya işçilerine gösterdiler.

Yunanistan'da Grev

Sosyal güvenlik alanındaki düzenlemelerine karşı çıkan gerek kamu gerekse de özel sektör işçi ve emekçileri Aralık ayında 24 saatlik genel greve gitti. Çeşitli meslek kuruluşlarının oluşturduğu 155 emeklilik fonunu, yeni bir yasal düzenlemeyle 5 fon çatısı altında birleştirmeyi amaçlayan Yunanistan hükümeti bu değişikliğe karşı büyük bir direnişle karşılaştı.

Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu ile Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu'nun çağrısıyla gerçekleştirilen ve son 60 yılın en büyük grevi olarak değerlendirilen eylem, şehir içi ve şehirlerarası taşımacılık sektöründe çalışan işçiler de katıldı. Grev nedeniyle özellikle büyük kentlerde ulaşım durdu.

Hava ve deniz yolu ulaşımı emekçilerinin de greve destek vermesiyle, iç ve dış hat uçuşlarında tüm seferler iptal edildi. Adalarla merkez ve adalar arası ulaşım da durdu. Avukatlar ve mahkeme çalışanlarının da katıldığı grev boyunca duruşmalar ertelendi, mahkemeler kapandı. Eğitim sektöründe çalışan öğretmenler ve öğretim görevlilerinin de greve katılması ile üniversiteler ve okullar tatil oldu. Devlet hastanelerinde grev süresince yalnızca acil yardım sağlandı.

Eczanelerin de greve katılması nedeni ile özel muayenehaneler de kapanmak zorunda kaldı. Kamu bankaları, elektrik ve su işleri daireleriyle iletişim emekçilerinin de eylemle katılmasıyla da hizmetlerde ciddi anlamda aksamalar yaşandı.

Basın ve yayın emekçilerinin de greve destek vermesiyle kamu ve özel televizyon kanallarıyla radyo istasyonları haber yayınlarını durdurmak zorunda kaldı.

Diğer yandan AB limanları özelleştirme ve liman işlerini taşeronlaştırma yasası ile hayata geçirilmeye çalışan yeni sisteme karşı Yunanistan liman işçileri 7 Ocak'ta bir günlük greve gitti. Büyük limanlara kargo gemileri geldikleri halde boşaltılmadı. Yükleme işleri durdu.

Yunanistan hükümeti limanların modernleştirilmesi için devlet limanlarını kısmî özelleştirmek istediğini öne sürerken, sermaye sınıfının vergilerini de düşürdü. Selanik limanı işçileri kendi limanlarının özelleştirmede ilk sırada olduğunu öğrendiklerinde eylemlerini devam ettirme kararı aldılar.

Polonya Maden İşçilerinden Uyarı Grevi

AB üyesi olan Polonya'da maden işçileri Ocak ayı başında enflasyona karşı ücret artışları için 24 saat uyarı grevi yaptılar.

Bir devlet işletmesi olan Kompania Weglowa'ya ait 10 madende greve giden işçiler yeni hükümetin eski hükümet gibi taleplerine kulak tıkadığını söylediler. Enflasyonun %14 civarında seyrettiği Polonya'da maden işçileri 2007'deki kayıpları için %7 bu yıl için de %14 ücret artışı talep ediyorlar.

Uyarı greviden sonra işçi sendikası ile görüşmeyi kabul eden işveren, işçilerin taleplerine ayak sürümeye çalışırken grevde militanlık sergileyen işçileri de işten durdurmaya kalkıştı. İşverenin bu davranışı karşısında işçiler ücret artışı yanında arkadaşlarının da işten durdurulmaması talebinde bulunuyorlar.

Polonya Kompania Weglowa'ya ait madenlerde 16 bin işçi çalışıyor.

Komünist bir örgüt yaratma yolunda teorik çalışmanın önemi tartışılmazdır. Bu çalışmada muhakkak ki bireysel çalışma önceliklidir ve bu çalışma örgütsel olarak da merkezileştirilerek ve yol gösterilerek desteklenmelidir. Bizler KSG olarak dönemsel olarak ortaya çıkan sorunlarda incelenmesi ve anlaşılması bakımından önem taşıyan Marksist yazını sayfalarımıza taşıma hedefindeyiz. Bu yayınların hem Marksist teoriye olan ilgiyi artırması, hem de Marksizmin anlaşılması ve günümüz koşullarına uyarlanarak devrimci mücadeleye katkı koyması umuduyla...

Kaynak: Lenin Döneminde Komünist Enternasyonal, Belgeler, Cilt 2, Maya Kitapları 3, Birinci baskı, Eylül 2002, sayfa 65-101 Elektronik kopya: Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu, Haziran 2006.

VII. Parti Örgütlenmesinin Genel Yapısı Üzerine

43) Parti örgütlenmesinin yaygınlaşmasında ve sağlamlaştırılmasında, herhangi bir geleneksel coğrafi kriterden daha çok, bölgenin ortaya koyduğu gerçek ekonomik ve siyasal yapı ile iletişim ağı gözönünde tutulmalıdır. Asıl olarak *büyük şehirlerin ve büyük-ölçekli sanayi merkezlerinin* üzerinde durulmalıdır.

Yeni bir parti kurulurken, partinin güçleri sınırlı ve geniş ölçüde dağıtık olduğu halde, parti örgütleri ağını derhal tüm ülkeye yaymaya girişme eğilimiyle sık sık karşılaşılır. Bunun sonucunda parti, üye kazanmakta daha yetersiz kalacaktır ve birkaç yıllık bir zaman içinde çok gelişmiş bir bürokratik sistem yaratmayı becerse de, ülkenin ana sanayi kentlerinin hiçbirinde sağlam bir temel inşa etmeyi bile başaramayacaktır.

44) Parti faaliyetinin en yüksek düzeyde merkezileştirilmesi, her biri üstündekine bağlı çok sayıda parti örgütüne sahip şematik ve hiyerarşik bir önderlik sisteminin inşa edilmesiyle elde edilmeyecektir. Amaç, ekonomik-siyasal yaşamın ve iletişimin merkezi olan her büyük kent için, kentin çevresindeki ekonomik ve siyasal alana yayılan bir örgütsel ağa sahip olmaktır. Bölgenin ana kentinde bulunan parti komitesi, parti örgütünün başı olarak, bölgedeki tüm örgütsel ve siyasal faaliyeti yönlendirmeli ve bölgenin başlıca yerleşim merkezlerinde çalışan faal parti üyeleriyle en yakın bağları sürdürmelidir.

Bölge konferansı veya partinin bölge kongresi tarafından seçilen ve parti merkez komitesi tarafından resmen onaylanan bölge örgütçüleri, bölgenin başlıca yerleşim merkezlerindeki parti yaşamında düzenli bir rol oynamalıdır. Başlıca yerleşim merkezlerindeki parti çalışanları, politik önderliği sağlayan parti bölge komitesini sürekli olarak takviye etmelidirler ki, böylelikle bölge komitesiyle başlıca yerleşim merkezlerindeki geniş parti üyesi kitlesi arasında sıkı bir ilişki sürdürülebilir. Parti örgütlenmesinin biçimleri daha fazla geliştikçe, partinin yönetici bölge komitesinin, bölgenin başlıca yerleşim merkezlerindeki politik önderliği üstlendiği bir durum hedefleyen bir çalışma zorunludur. Bölge örgütlerinin yönetici parti komiteleri, merkez komite. siyle birlikte, bir bütün olarak parti örgütünün gerçek önderliğini sağlayacaklardır.

Partinin belirlediği bölgenin sınırlarının, coğrafi alanın sınırlarıyla çakışması, besbelli ki zorunlu değildir. Önemli olan, parti bölge komitesinin bölgedeki tüm yerel örgütleri eşit bir etkinlikte gözetip denetleyebilmesidir. Eğer bu mümkün olmuyorsa, o takdirde bölge ikiye bölünmeli ve yeni parti bölge komiteleri yaratılmalıdır.

Daha büyük ülkelerde parti, doğal olarak, merkez komitesinin, çeşitli bölge komiteleriyle (Eyalet organları, üst-bölge komiteleri, vb.) ve bölgenin merkezi yönetiminin farklı farklı yerel örgütlerle (alt-bölge ya da ilçe organları) bağını kurmak için belirli sayıda genel irtibat organlarına gereksinim duyar. Bazı durumlarda, bu irtibat organlarından birine ya da diğerine yönetici bir rol vermek elbette ki önerilebilir (Örneğin, parti üye kitlesinin geniş olduğu, oldukça büyük bir kentteki ana irtibat örgütüne). Ancak, genel bir kural olarak, böylesi bir ademi merkezîyetçilikten (desantralizasyon) kaçınmak akıllıca olacaktır.

45) Parti örgütünün büyük birimleri (bölge), yerel parti organlarından ve kasaba "yerel grupları", büyük kentlerin semtlerinin "mıntıka" ve "alan"ları oluşur:

Yasal koşullar altında, genel üye toplantılarını amaca uygun biçimde toplayamayacak kadar büyümüş olan bir yerel parti organı bölünmelidir.

Yerel parti organları içerisinde, üyeler, gündelik parti çalışması için çalışma gruplarına dağıtılmalıdır. Daha büyük örgütlerde, çalışma gruplarını çeşitli kolektif gruplar içerisinde birleştirmek amaca uygun olabilir.

Genel olarak, bir ve aynı kolektif grup içinde, işyerinde ya da günlük yaşamlarında birbirleriyle en çok ilişkisi olan üyeler biraraya getirilmelidir. Kolektif grubun görevi, genel parti işlerini çalışma gruplarına paylaşarak, sorumlulardan rapor almak, onların arasından üye adaylarını eğitmek vs.dir.

46) Parti bir bütün olarak, Komünist Enternasyonal'in önderliği altındadır. Enternasyonal'in merkezi organlarının, üye partileri ilgilendiren talimat ve kararları, 1) partinin merkez komitesine ya da 2) MK aracılığıyla, belirli bir özel faaliyetten sorumlu merkezi organa veya 3) tüm parti örgütlerine gönderilir.

Enternasyonal'in talimat ve kararları, parti için olduğu gibi, elbette ki, her bir parti üyesi için de bağlayıcıdır.

47) Partinin merkezi önderliği (merkez komite ile danışma konseyi ya da komitesi), parti kongresine ve Komünist Enternasyonal'in önderliğine karşı sorumludur. Hem dar olan önderlik, hem de geniş olan komite ve danışma konseyi genellikle parti kongresi tarafından seçilir, fakat eğer kongre görürse, merkezi organa kendi üyeleri arasından, Politik ve Örgütsel Büro üyeleri arasından oluşturulan daha dar bir yönetici organ seçmesi için talimat verebilir. Partinin politikaları ve yürürlükteki faaliyetleri, dar olan önderlik tarafından, bu iki büro aracılığıyla yönetilir. Bileşimi daha dar olan önderlik organının düzenli çağrıları ile, büyük önem taşıyan ve geniş kapsamlı konularda karar almak üzere partinin merkez komitesinin genel toplantıları yapılır. Bir bütün olarak politik durumun tam bir bilgisine sahip olmak ve partinin ve mücadele kapasitesinin canlı bir tablosunu sürekli gözönünde tutabilmek için, merkez komiteyi seçerken, eğer uygun adaylar varsa ülkenin farklı alanlarını hesaba katmak gereklidir. Aynı nedenlerle, merkez komitesine seçimler sırasında su yüzüne çıkan taktik sorunlardaki ciddi görüş ayrılıkları görmezlikten gelinmemeli, bastırılmamalıdır. Tam tersine bu farklı görüşlerin en iyi savunucularının merkez komitesinde temsili kolaylaştırılmalıdır. Bununla birlikte, daha dar olan önderlik organı, mümkün olduğunca aynı fikirleri paylaşmalıdır, eğer partiye, güçlü ve güvenilir bir önderlik sağlayacaksa, yalnızca kendi otoritesine değil, aynı zamanda bir bütün olarak önderlikteki kesin ve sayıca güçlü çoğunluğa da güvenmelidir.

Partinin merkezi önderliğinin bu şekilde geniş bir yapıya sahip olması, legal kitle partilerine kısa zamanda ilk olarak şu olanağı sunacaktır: Merkez komitesinin çalışması için en iyi temellerin yaratılmasını; partinin üye kitlesinin, kendi MK'sine mutlak bir güven duymasını ve onunla olan ilişkilerinde sıkı disipline bağlı kalmasını sağlayacaktır. Bundan başka, parti, profesyonel parti çalışanlarına gelişebilecek her türden hastalığı ve zaafı, daha hızlı bir biçimde teşhis ve tedavi edebilecektir. Bu, parti içinde hastalığın büyümesini makul bir yoldan yok etmeyi kısmen mümkün kılar ve gelecekte bu hastalığı, yıkıcı sonuçları olabilecek cerrahi yöntemlerle parti kongrelerinde tedavi etme zorunluluğunu ortadan kaldırır.

48) Her yönetici parti komitesi, parti çalışmasını mümkün olduğunca verimli bir şekilde denetlemesini sağlayan etkili bir iş bölümü örgütlemelidir. Özel yönetici organlar, birçok çalışma alanında gerekli olabilir. (Propaganda; gazetelerin ve süreli yayınların dağıtımı, sendika çalışması, kadınlar arasında. çalışma, Kızıl Yardım çalışması, bilgilenme ve irtibat çalışması vb.). Her özel yönetici organ, ya merkezi yönetici organa yada parti bölge komitesine bağlıdır.

Parti'nin yönetici bölge komitesi ve en sonunda da partinin merkezi yönetici organı, kendisine bağlı tüm komitelerin faaliyetini, düzgün işlev görmesini ve *bileşimini kontrol eder*. Profesyonel parti çalışanı olan tüm üyeler, doğrudan doğruya parti komitesine karşı sorumludurlar. Editör, propagandacı, örgütçü vb. konulardaki parti üyelerinin, parti çalışmasını çok fazla karmaşılaştırmaması koşuluyla, farklı işlerde ve kentlerde dönüşümlü olarak görevlendirilmesi tavsiye edilir. Editörler ve propagandistler, ayrıca belirli bir

Komünist Enternasyonalin Üçüncü Kongresi Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler Bölüm VII

çalışma grubunun bir parçası olarak düzenli parti çalışmasında da yer almalıdırlar.

49) Parti'nin ve Komünist Enternasyonal'in merkezi önderliğinin, tek tek üyelerden olduğu kadar, tüm komünist örgütlerden ve bunların organlarından da geniş kapsamlı raporlar talep etmeye her zaman yetkisi vardır. Merkezi önderliğin temsilcilerinin ve delegelerinin tüm toplantılara ve tüm oturumlara, istişari oyla ve veto hakkıyla katılma yetkileri vardır, Merkezi parti önderliği daima, alan ve bölge komitelerine sadece genelgeler ya da yazışmalar yoluyla değil, ayrıca kendi temsilcileri tarafından sözlü iletişim yoluyla da politik veya örgütsel meseleler üzerine talimat ve bilgi verebilecek delegeleri hazır bulundurmalarıdır.

Merkezi komiteler ve tüm bölge komiteleri, sınanmış ve deneyimli partili yoldaşlardan oluşan, fonları kontrol etme ve hesapları denetleme işini yapan teftiş komisyonlarına sahip olmalıdırlar. Bu komisyonlar, kesin olarak belirlenmiş zamanlarda, genişletilmiş merkez komitesine rapor vermelidirler.

Tek tek her parti üyesi gibi, her örgüt ve her parti organının da önerilerini, yorumlarını veya şikayetlerini, her an doğrudan doğruya merkezi parti önderliğine veya Enternasyonal'e iletmeye hakkı vardır.

50) Yönetici parti organlarının *talimatları ve kararları*, ona bağlı örgütler ve her bir üye için *bağlayıcıdır*.

Yönetici organların, görevlerini savsaklayan veya haklarını kötüye kullanan yönetici yoldaşlara karşı önlem alma ödev ve *sorumlulukları*; biçimsel ve resmi olarak ancak kısmen belirlenebilir. Örneğin illegal partilerde, bu organların hesap verme sorumlulukları resmi olarak daha azdır, ama diğer parti üyelerinin görüşlerini dikkate alma, düzenli olarak güvenilir bilgi almaya çalışma ve üzerinde iyice düşünüp, etraflıca tartıştıktan sonra karar alma ödevleri de o derece fazladır.

51) Kamuoyu önüne çıktıklarında parti üyeleri, her zaman militan bir örgütün *disiplinli üyeleri* olarak hareket etmek zorundadırlar. Eğer şu veya bu sorunda doğru eylem yöntemi üzerine anlaşmazlıklar varsa, bunlar herhangi bir açık faaliyete başlamadan önce, mümkün olduğunca parti örgütünde çözümlenmeli ve üyeler, bundan sonra, alınmış karara bağlı olarak hareket etmelidirler. Her parti kararının, tüm parti örgütleri ve parti üyeleri tarafından tam olarak uygulanması için, her bir meselenin tartışılmasına ve karara bağlanmasına, mümkün olan en çok sayıda parti üyesi katılmalıdır. Tek tek yoldaşlar tarafından sorunların kamuoyu önünde (basın, toplantılar, broşürler) bir bütün olarak tartışılıp tartışılmayacağına ve (tartışılacaksa) hangi biçimde ve kapsamda tartışılması gerektiğine karar verme yükümlülüğü, parti organlarına ve parti kurullarına düşer. Eğer örgütün veya yönetici parti organının kararı, diğer bazı üyelere göre yanlışsa, bu yoldaşlar halkın önündeki konuşmalarında ya da davranışlarında şunu unutmamalıdırlar: *Ortak cephenin birliğini kırmak veya zayıflatmak*, en kötü disiplin ihlali ve devrimci mücadelede yapılabilecek en kötü hatadır.

Komünist partiyi ve özellikle Komünist Enternasyonal'i komünizmin tüm düşmanlarına karşı savunmak her parti üyesinin en önemli görevidir. Bunu unutan veya aleni olarak, partiye ya da Komünist Enternasyonal'e saldıracak kadar ileriye giden herkese partinin bir düşmanı gözü ile bakılmalıdır.

52) Partinin *tüzüğü*, partinin gelişimine ve büyümesine bir engel oluşturmayacak şekilde düzenlenmelidir.

Komünist Enternasyonal'in kararları, tüm üye partiler tarafından geciktirilmeksizin uygulanmalıdır; hatta mevcut tüzükteki ve parti kararlarındaki gerekli değişikliklerin ancak sonradan yapılabileceği koşullarda bile, bu kararlar geciktirilmeden yerine getirilmelidir.

E.K.İ.M Satranç Birimi: Hedefimiz esas olarak işçi-emekçi insanların gelişimine ve birliğine katkı koymaktır!

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi Satranç Birimi'yle; satrancın dün-bugünü ve E.K.İ.M Satranç Birimi'nin çalışmalarıyla ilgili kısa bir söyleşi yaptık.

Öncelikle E.K.İ.M Satranç Birimi'nin satranca bakışını ve neden satranç sporuna bu kadar önem verdiğini açıklar mısınız?

Derneğimiz E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi, kurulduğundan bu yana satranç sporuna epey önem verdi. Bildiğiniz gibi derneğimizin faaliyet alanları satranç, tiyatro, müzik, eğitim çalışmaları, seminerler-paneller, dans-halk oyunları çalışmaları, tahta yakması-elışı çalışmaları gibi alanları kapsıyor. Derneğimizin kuruluşundan beridir açtığımız her faaliyet alanında olduğu gibi, satranç alanında da hedefimiz esas olarak işçi-emekçi insanların ve ailelerin gelişimine ve birliğine katkı koymak olmuştur.

Bize göre satranç sporu bu hedefe katkı koyabilecek önemli bir araçtır. Düşünen, üreten, paylaşan, sorgulayan insanların ve toplumun yaratılmasına katkı koyabilecek ve birliğini sağlayabilecek araçlardan birisi de satranç sporudur. Çünkü satranç sporu, sporunun zihinsel gelişimine katkı koyar, planlı, düşünerek, sebepleri ve sonuçları hesaplayarak **yaşamalarını** sağlayabilen sporlardan birisidir.

İnsanların yaşayış biçimlerinin düşünüş biçimlerine etki ettiği gibi, insanların zihinsel gelişimleri de onların düşünüş ve yaşayışına etki eder. Zaten satrancın dünyadaki gelişimine ve önemine baktığımızda bunu rahatça görebiliriz. Bu sporun önemi, tarihte 1917 Ekim Devrimi'nin ardından Sovyetler Birliği'nde satranç özelindeki çalışmalarla daha iyi anlaşılabilir. Ekim Devrimi'nin ardından, Sovyetler Birliği'nde satranç sporu eğitimi veren bir akademi açılmıştır. Bunun sonuçlarından birisi de, özellikle 1948 yılından sonra dünyanın en büyük satranç ustalarının SSCB'den çıkmış olması, SSCB'nin dünyanın satranç sporunda da en başarılı ülkesi olmasıdır. Elbette bu büyük başarının temel sebebi, Sovyetler Birliği'ndeki ekonomik sistemin (sosyalizmin) insanlığın gelişiminin yararına olmasıdır.

Özet olarak, belirttiğimiz bu sebeplerden dolayı satranç sporuna bu kadar önem verdik ve veriyoruz. İmkanlarımız elverdiği ölçüde özellikle işçi-emekçi insanların bu sporu öğrenmeleri için çaba sarf ediyoruz. Temel hedefimiz Federasyon Turnuvası'ndan birinci çıkmak değil, hayatı yaratan emekçilerin zihinsel gelişimlerine ve birliğine bu sporu öğreterek katkı koymaktır.

E.K.İ.M Satranç Birimi'nin bugüne gelene kadar geçirdiği süreyi özetler misiniz? E.K.İ.M Satranç Birimi bugüne gelene kadar neler yaşadı?

Derneğimiz açıldı açılalı satranç sporuyla ilgili bir faaliyet alanı açma hedefindeydi. Bunun için yapılan çalışmalar, 2000 yılında ilk somut meyvesini verdi. 2000 yılının başlarında; dernek çatısı altında, bir

deneyimli eğitmen sorumluluğunda ilk satranç kursu açıldı.

Yaklaşık 1.5 senelik bir kurs döneminin ardından; çoğunluğu emeğiyle geçiren insanlar ve onların çocuklarından oluşan satranç ekibi, Federasyon Turnuvası'na katılıp bir deneyim elde etti.

Derneğimizin bu dönemin ardından yaşadığı ve yaklaşık 2 sene devam eden dernek binası sorunu, satranç kurslarının durmasına ve ekibin çoğunun dağılmasına yol açtı.

Bahsini ettiğimiz kurs döneminin ardından girilen turnuvaların sonunda elde edilen en büyük kazanç, belki de kursa katılan gençlerin içinden, bugünün satranç eğitmenlerinin çıkmasıydı.

Geçirilen 2 senelik binasızlık döneminin ardından; ilk kurs çalışmalarında eğitilen dernek üyesi sporculardan bazıları, derneğin yeniden toparlanması çalışmalarını devam ederken, satranç alanının da yeniden toparlanması gerektiğini düşünerek 1 seneye yakın bir toparlanma dönemine girdiler.

O zamana kadar geçirilen dönemi ele alan satranç sporcuları, satranç kurslarının yeniden ve artık daha sistematik, disiplinli ve programlı bir şekilde yürütülmesi gerektiğini düşündüler. Bu düşünce süreci sonunda, "E.K.İ.M Satranç Birimi" kuruldu.

E.K.İ.M Satranç Birimi, kendi içindeki çalışma düzenini ve disiplinini oturtuktan sonra, ilk hedef olarak kursların yeniden ve daha ileri bir düzeyde verilmesini sağlamak için program yapmayı belirledi. Bu amacına yaklaşık olarak 3 ayda ulaştı, birkaç ay boyunca kendisine asgari olarak belirlediği bu hedefe dönük çalışmalar yaptı.

Sonrasında birim, çalışmalarına yeni ve daha ileri bir yön verme hedefiyle 3 aylık bir

dönem projesi yaptı ve hayata geçirdi. Bu proje, "E.K.İ.M. Satranç Okulu'nun projesiydi.

E.K.İ.M Satranç Birimi, Satranç Okulu Projesi'yle birlikte, yıllardan beri süregelen fakat istenen ilerleme düzeyine ulaşamayan satranç eğitimini, okul müfredatını da içinde barındıracak şekilde ileriye taşıdı.

E.K.İ.M Satranç Okulu projesiyle birlikte, derneğimizin satranç kursları artık bir okula dönüştü ve Haziran 2007'den beridir okul olarak çalışmaya devam ediyor.

Şu sıralar E.K.İ.M Satranç Okulu'nun çalışmaları ne düzeydedir?

Kurslarımızın okullaşmasından sonra, oluşturduğumuz müfredatın da çalışmamıza yardımcı olmasıyla birlikte, öğrencilerimizi özellikle zaman

problemlerine, gelişim düzeylerine ve öğrenme hızlarına göre iki ekibe ayırarak, şu an için haftada iki gün çalışmalarımızı devam ettiriyoruz. Ekiplerden birisi, daha ziyade yaş ortalaması diğerlerine göre düşük olan ve hep birlikte bir ekip olabilecek gençlerden oluşuyor. Diğer ekip ise, daha çok çalışan ya da hem okuyup hem çalışan insanlardan, dolayısıyla zaman problemi daha fazla olan insanlardan oluşuyor. Her iki ekibe de ilk başta aynı müfredat eğitimini veriyoruz. Müfredatımızı "Standart Eğitim Müfredatı" olarak isimlendirdik. Bu standart eğitimi yeterince alanlarla, daha gelişmiş bir eğitime başlıyoruz.

İleriye dönük hedefleriniz var mı? Varsa nelerdir?

Şu sıralar, yakında basılacak olan bir satranç eğitim kitapçığının üzerinde çalışıyoruz. Mümkün olan en kısa sürede bu eğitim kitapçığını basıp bayilerde ve ilgili olan herkese yaygın satışını yapacağız. Bahsini ettiğimiz bu eğitim kitapçığı, okulumuzun standart eğitim müfredatına uygun olarak düzenlendi ve her aşaması tarafımızca yazıldı. Kıbrıs'ta bildiğimiz kadarıyla yazım ve düzenleniş bakımından yerli bir satranç eğitim kitapçığı yoktur. Yakında basacağımız bu kitapçıkla birlikte E.K.İ.M. Satranç Birimi olarak ülkemizde bir ilke imza atmayı umuyoruz.

Bunun haricinde, 2008 yılıyla birlikte kendimize kısa ve uzun vadeli hedeflerimizi belirleyip onlara uygun çalışmalarımızı yapmaya başlayacağız.

SADAKA DEĞİL, EMEĞİN HAKKI!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), önceki ay tekrar yapılan Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantısı sırasında bir eylem gerçekleştirdi.

Toplantının yapıldığı İhtiyat Sandığı binasının önünde toplanan KSP'liler, "Sefalet Değil Emegın Hakkı" pankartını açarak bir süre slogan attılar. "Sadaka değil emegın hakkı", "İşçilerin birliğı sermayeyi yenecek", "İş ekmek özgürlük", "Patron elini cebimizden çek" sloganlarının ardından KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkim, Parti'nin basın açıklamasını okudu.

KSP yetkililerinden yapılan açıklamada, asgari ücretin insanca seviyeye yükseltilmesi için çalışmaların devam edeceği bildirildi. KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkim, gazetemize verdiği beyanatta hali hazırda konuyla ilgili el bildirimleri hazırlandığını ve bunların sanayi bölgelerinde, inşaatlarda, işçi yatievlerinde, işçi mahallelerinde evlere dağıtılacağını, konunun takipçisi olmak gerektiğini, aksi halde bu ülkede emekçilerin sefalet şartlarında yaşamaya zorlandığını kaydetti. Sorunun, geniş kapsamlı bir kampanya olarak ele alınmasının zorunluluğunun da altını çizen Alkim, "Asgari ücret diyerek zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapanlara karşı mücadelelerimiz sürecektir" diye konuştu.

Eylemde yapılan açıklama metni şöyle:

SADAKA DEĞİL, EMEĞİN HAKKI!

Bir süredir toplanmakta olan Asgari Ücret Komisyonu'nun bugünkü toplantısından asgari ücretle geçinmeye çalışan işçi ve emekçileri daha da perişan edecek bir kararın çıkmaması için buradayız!

Devlet kanadı, sözde işçi ve işvereni uzlaştırma amacındadır.

Ancak işçi ve patronun çıkarları hiçbir şekilde uzlaştırılmayacaktır!

Devlet, bu anlamda muhakkak bir kanadın tarafını tutmak zorundadır!

Uyguladığı liberal politikalarla, zengini daha zengin eden uygulamalarıyla şimdiye kadar devamlı patrone

yana tavır koyan hükümet cephesi, kendilerini koltuğa oturtan sermaye çevrelerinin yanında yer almaya devam etmektedir!

Çünkü hükümetin göbeğı, sermayeye direkt bağlıdır!

İşveren kanadı ise utanmazlık ve arsızlığın doruklarındadır!

Mevcut asgari ücretle insanların ev kiralarnı bile ödemelerinin mümkün olmadığını görmeyen, görmek de istemeyen işveren kanadı, asgari ücretin aynı kalmasını, hatta Dolar'ın düşüşte olmasından dolayı daha da aşağı çekilmesini savunabilmektedir.

Cebindeki paranın hesabını bilmeyen, işçinin bir aylık maaşını bir gecede yemeklere, eğlencelere verip dansözlere takanlar, işçinin cebindeki para hakkında ahkam kesemezler! Kestirtmeyiz!

Patron takımını, bir aylığına asgari ücretle geçinmeye çabalayan bir ailenin yerine geçmeye ve o parayla ayın sonunu getirmeye davet ediyoruz!

Bakalım becerebilecekler mi?!

Onurları ve namuslarıyla ömürleri boyunca asgari ücretle çalışan işçi ve emekçiler, görüşmelerdeki patron kanadının bu yüzsüz ve utanmaz teklifine

nefretle bakmaktadırlar!

Çocuklarının yemeğine, evinin ihtiyacına, eşinin giysisine dahi el uzatabilmek anlamına gelen asgari ücretin düşürülmesi ya da aynı seviyede tutulması fikri, kat'i surette kabul edilmemelidir!

Bu anlamda, görüşmelerde işçi kanadı adına

bulunan sendikalar, sınıf çıkarlarının gereğini yerine getirmek zorundadırlar.

İşçi ve emekçileri daha da sefalete mahkum edecek bir öneriyi asla kabul etmemeli, en azından insanca yaşama düzeyini karşılayabilecek bir ücreti zorlamalı ve dahası almalıdır!

KSP olarak önerimiz, asgari ücretin kamuda uygulanan en alt seviyedeki memur maaşına çekilmesidir.

Muhakkak bu şekilde düzenlenecek ücretler de işçilerin tartışmasız olarak hakkettikleri refah seviyesinde yaşamalarına yeterli olamaz, ancak bu yönde elde edilmiş büyük bir kazanım olabilir!

Sendika, işçileri masada satmamalı, işçilerin de insan olduğunu, dahası yaşamı üreten en

değerli insanlar olduğunu hiç aklından çıkarmadan onları sefalete mahkum edecek kararların altına imza atmamalıdır.

Kahrolsun sefalet düzeni! Kahrolsun asgari sadaka sistemi!

Yaşasın işçiler ve emekçiler!

Yaşasın işçi ve emekçilerin hak, özgürlük ve insanlık mücadelesi!

Patronlar işçinin cebinden

elini çek!

Unutmayalım; patronların zenginliği, bizlerin yoksulluğudur!

Biz yoksul kaldıkça onlar zengin, Onlar zengin kaldıkça bizler yoksul olacağız! Yaşasın eşit, adil, insanca yaşam!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, 2008 yılına dair tespitler, beklentiler ve hedefler içeren bir yeni yıl mesajı yayınladı. Aynen yayınlıyoruz

Mücadele Dolu Bir Yıla!

Bir yıl daha insanlığın sömürüldüğü, insanca, refah içinde yaşamaktan mahrum edildiği bir dünya düzeni içerisinde geride bırakıldı.

Bir yıl daha insanlık dünya nüfusunun küçük bir azınlığının hoyratça bir lüks içinde, geriye kalan büyük çoğunluğunun ise açlıkla yüz yüze yaşadığı bir şekilde geride bırakıldı.

On milyonlarca insanın önlenebilir hastalıklar ve savaşlar nedeniyle ölmesine/öldürülmesine göz yumulduğu bir yıl daha insanlık tarihine eklenmiş oldu.

Kıbrıs Sosyalist Partisi insanlık tarihine daha fazla kara sayfa eklenmemesi için 2007'de olduğu gibi 2008'de de mücadele vermeye devam edecektir.

KSP'nin mücadelesi başta Kıbrıs işçi sınıfı olmak üzere, tüm ezilen ve sömürülen sınıf ve

katmanların bu mücadeleyi sahiplendiği koşullarda, Kıbrıs halkının zaferi olarak tarihe geçecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi 2008'de bu mücadelenin duvarlarını örme için, ülkemize ve dünyaya sadece açlık, yoksulluk, kan ve gözyaşı vaat eden kapitalist-empyalist dünya düzenine karşı anti-empyalist birleşik bir cephenin kurulması yönünde uğraş vermeye devam edecektir.

KSP 2007'de de işçi ve emekçilere karşı artarak devam eden sömürüye karşı mücadele vermeye ve 2008'in işçi ve emekçilerin yeni kazanımlar elde ettiği, insanca bir yaşam sürülebilmek için muhtaç olduğu koşulların elde edilebilmesi için mücadelesini artırarak devam ettirecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak Kıbrıs ve tüm dünya halklarının yeni yılını kutlar, 2008'in işçi sınıfı mücadelesinin yükseltildiği ve sınıfsız, sömürsüz komünist bir topluma ulaşma yönündeki bu mücadelenin yeni kazanımlar elde edileceği bir yıl olmasını ümit ederiz.